

JUNI 1986

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

ECHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

**Zij
KUNNEN
uit
het getto
komen!**

Hoe de crisis
in de binnenstad
is te beëindigen

**DE
ATOOMCLUB:
VRIJWEL
IEDEREEN KAN
LID WORDEN**

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van lezers en van de leden van de Wereldwijde Kerk van God. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. *België*: postrekening 000-0157667-42; bankrekening 721-5205043-14. Verantwoordelijke uitgever H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. *Nederland*: postgiro 1954800; bankrekening 55.50.13.340. Deze rekeningen zijn voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Nieuwegein, Nederland. Verspreiding en redactie van de nederlandsstalige editie, tevens adres voor alle correspondentie: Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland.

OPRICHTER

HERBERT W. ARMSTRONG
1892-1986

UITGEVER:

JOSEPH W. TKACH

HOOFDREDACTEUR:

HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:

DEXTER H. FAULKNER

NIEUWSREDACTEUR:

GENE H. HOGBERG

ALGEHELE VORMGEVING:

MONTE WOLVERTON

REDACTEUREN:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,

RAYMOND F. MCNAIR, RODERICK

C. MEREDITH, DONALD D. SCHROEDER,

JOHN R. SCHROEDER, MICHAEL A. SNYDER,

CLAYTON D. STEEP, KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DAVID ALBERT, RICHARD AMES, DIBAR APARTIAN,

ROBERT BORAKER, KENNETH C. HERRMANN,

DAVID HULME, PATRICK A. PARNELL,

RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER,

DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPUREDACTEUR:

PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

CHERYL EBELING, WERNER JEBENS,

DAWNA BORAX, MARIA STAHL, WENDY STYER,

RON TOTH, EILEEN WENDLING

VORMGEVING:

Grafische verzorging: RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Coördinator internationale edities: KATHE MYERS

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:

GREG S. SMITH

Senior fotograaf: WARREN WATSON

Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,

CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,

HAL FINCH, ALFRED HENNIG,

ALDRIN MANDIMIKA, ELIZABETH RUCKER

Fotoarchivaris: KEVIN BLACKBURN

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT

Hoofd productie: ROGER LIPPROSS

Productie: RON TAYLOR

Coördinatoren internationale edities:

GERALD CHAPMAN, BOB MILLER

Distributie: BOYD LEESON

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËLE BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

Duits: JOHN B. KARLSON

Engels: JOHN R. SCHROEDER

Frans: DIBAR APARTIAN

Italiaans: CARN CATHERWOOD

Nederlands: JOHAN WILMS

Noors: ROY ØSTENSEN

Spaans: DON WALLS

KANTOREN:

Australië: ROBERT MORTON

Canada: COLIN ADAIR

Engeland: FRANK BROWN

Filippijnen: GUY AMES

Frankrijk: SAM KNELLER

Latijns-Amerika: LEON WALKER

Nederland: BRAM DE BREE

Nieuw-Zeeland: PETER NATHAN

Puerto Rico: STAN BASS

West-Duitsland: FRANK SCHNEE

Zuid-Afrika: ROY MCCARTHY

Zwitserland: BERNARD ANDRIST

de EGCHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

19E JAARGANG No. 6

OPLAGE WERELDWIJD 8.130.000

JUNI 1986

INHOUD

- 1 Persoonlijk van de uitgever
- 2 De atoomclub: vrijwel iedereen kan lid worden
- 4 Zeven wijzen op zoek naar vrede
- 7 Waarom doet God niets?
- 9 Mysterie der Eeuwen
Het mysterie van de Kerk
- 14 Gezinnen zonder vader
- 18 Het gezag van de Bijbel
De Bijbel spreekt met goddelijk gezag
- 20 Wetenschap twijfelt aan Darwin
- 27 Nieuwsoverzicht
- 29 Even gemakkelijk als A S D F

VOORPAGINA

Jongeren in de New Yorkse wijk Harlem weerspiegelen de problemen van de bevolking in de binnensteden overal ter wereld. Armoede en geringe ouderlijke belangstelling voor onderwijs vormen voor veel jongeren een haast onneembare barrière. Wat er nodig is om deze barrière af te breken wordt in dit nummer duidelijk gemaakt.

FOTO: JIM POZARIK — LIAISON

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Noors en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1986 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein (Nederland).

Telefoon: 03402-39922

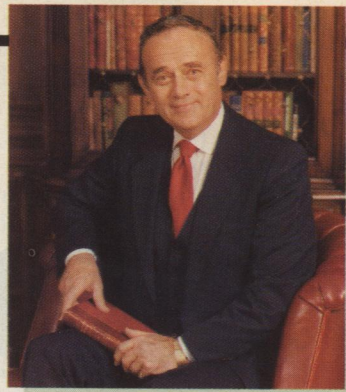
Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika*: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten*: 300 W. Green Street, Pasadena, Californië 91123
- *Canada*: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië*: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australië
- *Nieuw-Zeeland*: P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika*: P.O. Box 5644, Cape Town 8000
- *Filippijnen*: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika*: P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied*: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

PERSOONLIJK VAN DE UITGEVER

Een jongen uit de grote stad

Ik kon het niet erg waarderen! Het was zondagmiddag in Chicago, dus tijd voor een partijtje honkbal, en al mijn vrienden verwachtten dat ik mee zou doen. Maar mijn vader dacht er anders over — de zondagmiddag was *gereserveerd* om met het hele gezin naar het John Charles Thomas Symphony Hour te luisteren.

Mijn vader, zelf musicus, was van mening dat zijn gezin de gelegenheid moest hebben naar goede muziek te luisteren. Het opera-uur bood zo'n gelegenheid. Geen verontschuldigen. Ik hield er niet van en wilde alleen maar buiten honkbal spelen.

Ik begon wrok tegen gezag te krijgen. En hoewel ik nog niet meerderjarig was, liep ik weg om bij de Amerikaanse marine te gaan. Maar tot mijn schaamte moest mijn vader er toestemming voor geven dat ik dienst nam. Ik merkte al snel dat ik slechts het ene gezag had ingeruild voor het andere. Maar ik klampte mij wanhopig vast aan de overtuiging dat ik er goed aan had gedaan de bemoeienissen van mijn vader met mijn „persoonlijke aangelegenheden” te ontvluchten.

Toen de Tweede Wereldoorlog voorbij was, keerde ik terug naar huis (dat van mijn vader) met het idee dat de wereld mij wat was verschuldigd. Ik zal de details bewaren voor een later „Persoonlijk”, en volsta met te zeggen dat mijn vader nog meer te zeggen had over mijn persoonlijke zaken. Door zijn liefde en leiding stelde hij mij in staat iets van mijn leven te maken. Ik volgde een opleidingsprogramma voor oorlogsveteranen.

Later zou ik inzien dat zonder mijn vader mijn leven

totaal anders zou zijn geweest. Hij zorgde voor de kracht, de stabiliteit en de leiding die ik *nodig* had om in het leven te slagen.

Als ik kijk naar de huidige Westerse samenleving, dan betreur ik de jonge mensen die door deze maatschappij worden voortgebracht. Er lijkt een campagne te worden gevoerd *tegen* het gezin — de hoeksteen van iedere welvarende maatschappij.

Er is een duivel — hij leeft en werkt. Hij is de tegenstander, de *vijand* van de mens en van God. Hij heeft de misleide mensheid met zijn levenswijze van egoïsme, hebzucht en haat geïnjecteerd. Het aantal echtscheidingen, dat hand over hand toeneemt en leidt tot éénoudergezinnen, tot touwtrekken om kinderen, tot stukgeslagen hoop, ambities en levens, zorgt voor een langzame afbraak van vaderschap en moederschap.

Maar er is een remedie! Er is een God in de hemel die de mensheid een levenswijze heeft voorgeschreven die in zijn Woord, de Bijbel, is geopenbaard. Deze levenswijze is door het overgrote deel van de mensheid verworpen. Maar die levenswijze werkt! De mensen die deze levenswijze volgen, ondervinden daarvan ieder goed en gewenst resultaat. De oprichter van DE ECHTE WAARHEID, Herbert W. Armstrong, noemde de Bijbel vaak „Gods handleiding” voor de mens. En dat is het ook!

God roept de eigenzinnige mens op om te *veranderen*. Om zich af te keren van zijn eigen denkbeelden, levenswijze en methoden om problemen op te lossen en zich te wenden tot die van God.

Onmogelijk? In het geheel niet. Niet als men bereid is zijn vooroordelen, vooropgezette ideeën en verkeerde veronderstellingen over God en de Bijbel opzij te zetten. Helaas hebben de meeste mensen die bereidheid niet. De ideale samenleving is geen onmogelijkheid. Werkelijk, blijvend geluk en een vreugdevol, overvloedig leven zijn geen onmogelijkheden. En ook wereldvrede is geen onmogelijkheid. Integendeel, *hij is op komst!*

Iedere maand wijst DE ECHTE WAARHEID de weg naar die toekomstige wereld, die op Gods geestelijke wet zal zijn gebaseerd, en naar de toekomstige heerschappij van de verheerlijkte Jezus Christus over alle naties.

Joseph W. Tkach

De atoomclub:

Vrijwel iedereen kan lid worden

Ronald S. Toth

De aandacht van de wereld is geheel geconcentreerd op het nucleaire potentieel van de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie.

Naar verhouding kijken slechts weinig mensen naar de nucleaire capaciteit van kleinere mogendheden. Het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, de Volksrepubliek China en, in mindere mate, India, behoren allen tot de nucleaire „club”.

Maar de dagen zijn voorbij dat alleen deze zes mogendheden over nucleaire vermogens beschikken.

Waarom proliferatie?

De basiskennis inzake kernbommen is wijdverbreid. Maar om een bom te maken is meer nodig dan alleen maar informatie. Men moet zowel over deskundige kerngeleerden beschikken als over het verrijkte uranium om splijfstof te maken.

De Westerse naties waren maar al te graag bereid de reactoren te bouwen en de leerstof te verschaffen om in niet-nucleaire landen wetenschappers op te leiden.

De Verenigde Staten, Frankrijk en West-Duitsland struikelden haast over elkaar in hun ijver om aan vrijwel elk

land dat erom vroeg hun nucleaire technologie voor vreedzame toepassingen te slijten. Wanneer bijvoorbeeld de Verenigde Staten niet aan Brazilië wilden verkopen, was West-Duitsland daar wel toe bereid.

Tot de komst van de regering-Carter beschikte de Westerse nucleaire technologie niet over afdoende waarborgen tegen het gebruik van splijstof voor de geheime aanmaak van wapens.

In tegenstelling daarmee hanteerde de voorzichtige Sovjet-Unie al jarenlang stringente controlenormen. Geen enkel land dat met de Sovjet-Unie zaken doet, kan splijstof misbruiken voor de aanmaak van wapens.

Vandaag worden wij geconfronteerd met het spookbeeld van kleinere naties die niet rechtstreeks betrokken zijn bij de worsteling tussen Oost en West, maar die zich over niet al te lange tijd van een nucleair potentieel zullen weten te verzekeren. Zo staat een land als Pakistan nu vlak voor de nucleaire drempel. Argentinië en Brazilië zijn in een quasi-nucleaire race verwickeld. Het gerucht gaat dat zowel Israël als Zuid-Afrika ongeassembleerde kernwapens tot hun beschikking hebben.

Deskundigen maken zich zorgen over de toekomst van Zuid-Korea en Taiwan. Om in de behoeften van hun defensie te voorzien zouden beide landen weleens hun toevlucht kunnen nemen tot nucleaire technologie.

Irak gedwarsboomd

Irak heeft zich uitgesloofd om in het

bezit van nucleair potentieel te komen. Na door de Sovjets te zijn afgewezen, wendde het land zich tot het Westen. Frankrijk leverde Irak de kennis, de uitrusting en het verrijkte uranium om een kerncentrale „voor vreedzame doeleinden” te bouwen. De splijstof noch het vermogen van de reactor stond ook maar in de verste verte in verhouding tot de werkelijke energiebehoeften van Irak. En het ontwerp van de reactor was heel geschikt om er kernwapens mee te fabriceren.

Steeds meer waren de deskundigen het erover eens dat Irak, wanneer de reactor in bedrijf zou zijn gekomen, over de middelen zou hebben beschikt om de bom te fabriceren. Irak houdt vol dat de reactor voor vreedzame toepassingen bedoeld was.

Maar Israël maakte een einde aan het dispuut. In 1981 stortten Israëlische, in de Verenigde Staten gebouwde, F-16 gevechtsbommenwerpers zich met chirurgische precisie op de reactor, verwoestten deze en verhinderden zo Iraks nucleaire plannen. Frankrijk heeft in beginsel toegezegd de reactor te helpen herbouwen, maar de kwestie vormt nog steeds een punt van onderhandeling.

Hoewel de wereldleiders de aanval in het openbaar veroordeelden, slaakten ze achter de schermen een zucht van verlichting.

Ook Libië heeft vrijwel alles in het werk gesteld om zich van nucleaire technologie te verzekeren. Zo heeft het geprobeerd kernwapens te kopen van

China en heeft het Pakistans kernprogramma financieel gesteund in de hoop een bom van Pakistan los te krijgen. In het kader van een verdrag met de Sovjet-Unie heeft het een eigen kleine reactor gebouwd. Maar de Sovjets houden er streng toezicht op en verhinderen elk oneigenlijk gebruik van splijtstof voor de aanmaak van wapens. Tot nu toe zijn Libië's pogingen dan ook op niets uitgelopen.

Huiveringwekkender is het spookbeeld van een met kernwapens uitgeruste groep terroristen die een hele stad of een aantal steden in gijzeling zou kunnen houden. Zal over een jaar of tien de een of andere terroristische groep een zelfmoordactie ondernemen? Hoe lang kan men radicale landen weerhouden zich van kernwapens te voorzien?

Kernoorlog op komst?

De landen die in onze tijd over kernwapens beschikken, hebben in weerwil van hun politieke meningsverschillen één ding gemeen: zij hebben leiders die hun verstand gebruiken. Zij zullen niet gretig naar de knop grijpen. Zij zullen niet toestaan dat er door een toevallige politieke ontsporing een kernoorlog uitbreekt.

Vergelijk deze feiten nu eens met de uitspraak van een defensie-functionaris van een radicale staat in het Midden-Oosten: „Ons . . . ontbreekt het niet aan moed om op de knop te drukken.” Gelukkig omvat het militaire arsenaal van de mogendheid in kwestie geen kernwapens.

De beide supermogendheden blijven hun voorraden kernwapens „nog een beetje” opvoeren om zich tegen een mogelijke aanval te kunnen verdedigen. Maar één ding is zeker: de bijbelse profetieën openbaren geen grote oorlog tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie alleen. Dat houdt niet in dat de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie niet bij wat kleinschalige militaire conflicten betrokken zullen worden. Maar er wordt geen nucleaire Derde Wereldoorlog tussen onze hedendaagse twee supermogendheden profeteerd.

Toch profeteert de Bijbel dat er een kernoorlog zal uitbreken, maar dan als

gevolg van een totaal onverwachte reeks van gebeurtenissen waarbij een nieuw Europa en het Midden-Oosten betrokken zullen zijn.

U kunt daarover lezen in de laatste verzen van Daniël 11.

Ook de profeet Joël schrijft over onze tijd: „Roept dit uit onder de volken: Heilig de oorlog . . . Smeedt uw ploegscharen tot zwaarden en uw snoeimessen tot speren; de zwakke zegge: Ik ben een held” (Joël 3:9-10).

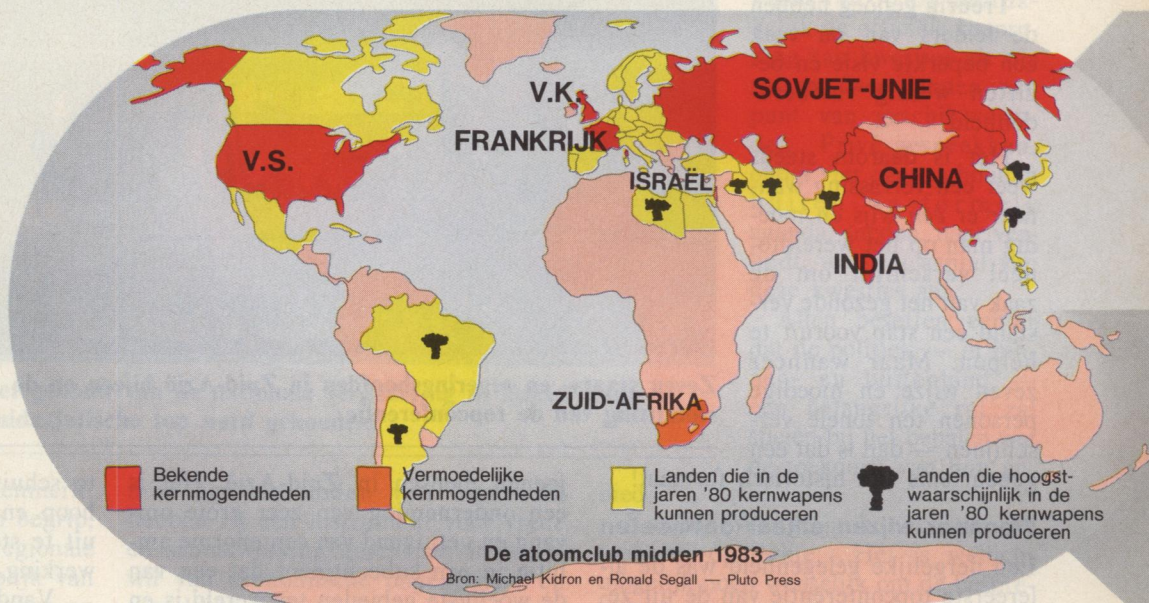
De geprofeteerde tijd dat bepaalde zwakke naties sterk zullen worden door het bezit van kernwapens tart elke beschrijving. „Overal waar gij woont, zullen de steden verwoest worden” (Ezech. 6:6). En als dan de bommen zijn afgeworpen zal er „een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal” (Matth. 24:21).

Meer dan 1900 jaar geleden heeft de grootste nieuwsbrenger die de wereld ooit heeft gekend deze toestand voorgezegd. Hij wist dat de mens de vernietigende krachten zou opwekken die u en mij nu bedreigen. Deze nieuwsbrenger — Jezus Christus — profeteerde: „En indien die dagen niet inge-

beletten alle leven uit te roeien, en wel door Jezus Christus te zenden om de vrede tussen de naties af te dwingen (Openb. 19:11-21).

Wat een paradox. God zal de mens moeten *dwingen* tot een levenswijze die tot vrede en geluk leidt.

Wat een wereld zal dat zijn. Wapens zullen worden vernietigd of omgevormd tot vreedzaam gereedschap. „En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren [Gods regering] vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet

kort werden, zou geen vlees behouden worden” (Matth. 24:22).

Wereldvrede op komst

Maar er is hoop. Volgens de bijbelse profetieën is de mensheid niet gedoemd in een vuurbal ten onder te gaan. God zal ingrijpen. Jezus bracht het nieuws dat God de mensheid zal

meer leren” (Jes. 2:2-4).

De wereld van morgen — dat utopische paradijs dat wij in DE ECHTE WAARHEID aankondigen — zal nog voor het einde van deze generatie aanbreeken. En u kunt aan die wereld deelhebben als u nu leert te leven volgens Gods levenswijze en leert over uzelf te regeren. □

Zeven wijzen op zoek naar vrede

Keith W. Stump en Leon Sexton

Waarom ging een recente gebeurtenis van historisch belang grotendeels onopgemerkt aan de Westerse pers voorbij?

Wijsheid is in de gehele menselijke geschiedenis altijd een zeldzaam goed geweest.

„Een wijze zal ik onder u niet vinden”, klaagde de bijbelse aartsvader Job meer dan drieduizend jaar geleden (Job 17:10). „Maar de wijsheid — waar wordt zij gevonden, en waar toch is de verblijfplaats van het inzicht?” vroeg hij (28:12).

Treurig genoeg hebben de leiders van nu vaak een beperkte visie en bezitten weinig vastberadenheid.

Het is daarom steeds weer een verrassing wanneer er één wijs en moedig man op het wereldtoneel verschijnt om de zaak van het gezonde verstand een stap vooruit te helpen. Maar wanneer zeven wijze en moedige personen ten tonele verschijnen — dan is dat een gebeurtenis van historisch formaat!

Wanneer wijzen elkaar ontmoeten

Een dergelijke gelegenheid was de allereerste topconferentie van de uit zeven naties bestaande „South Asian Association for Regional Cooperation” (SAARC). De topconferentie werd gehouden in Dacca, in Bangladesj, in december jl. Het was in elk opzicht een historische gebeurtenis.

De SAARC-top bracht voor het eerst in de geschiedenis van Zuid-Azië de leiders bijeen van Bangladesj, Bhoetan, India, de Maldiven, Nepal, Pakistan en

Sri Lanka. De zeven vertegenwoordigen tezamen meer dan *een miljard mensen* — meer dan een vijfde van de hele mensheid, waaronder vele van de armsten op aarde.

Hun doel: bevordering van onderlinge hulp op het gebied van de economie, de cultuur, de techniek en de wetenschap, in het gezamenlijk streven naar een betere toekomst voor de mil-

zichzelf al, een betekenisvolle prestatie.

„Nergens in de Derde Wereld kunnen als in Zuid-Azië zulke diepten van armoede en menselijke ellende worden aangetroffen naast enorme fysieke en bovenal menselijke rijkdommen”, merkte de President van Bangladesj, luitenant-generaal Hoesein Mohammed Ershad, de gastheer en voorzitter van de topontmoeting, op. De miljoenen krioelende mensen van Zuid-Azië leven op slechts 3% van het landoppervlak van de aarde en hebben een inkomen per hoofd van de bevolking van minder dan *een tiende* van het wereldgemiddelde.

Nu hebben — in een ongekende uiting van solidariteit en broederschap — zeven leiders de wijsheid opgebracht om een uitweg te zoeken voor hun regionale problematiek en ook de moed om hun historisch overgeërfd conflicten terzijde

te schuiven en bijeen te komen met hoop en optimisme om een strategie uit te stippelen voor vrede en samenwerking.

„Vandaag zijn wij bijeen als een gezin ten teken van onze specifieke broederschap om over ons gemeenschappelijk doel na te denken en gezamenlijke middelen te overwegen om onze doelstellingen te verwezenlijken”, verklaarde de President van Sri Lanka, Junius R. Jajewardene in zijn toespraak tijdens de openingszitting van de top.

In Dacca kwamen de leiders tot een

Zeven staats- en regeringshoofden in Zuid-Azië bijeen op de slotzitting van de topconferentie.

joenen mensen in Zuid-Azië. Het is een onderneming van zeer grote omvang en getuigend van een enorme ambitie in een subcontinent dat een van de woeligste gebieden ter wereld is en waar voor velen schrijnende armoede nog steeds het levenslot is.

Een belangrijke doorbraak

Bezien binnen de context van het stormachtige verleden van dit gebied, betekende de Dacca-top een belangrijke doorbraak, een mijlpaal in de geschiedenis van Zuid-Azië. Het feit dat de zeven leiders bijeenzaten was, op

akkoord op talrijke gebieden van samenwerking, variërend van landbouw, agrarische ontwikkeling en bevolkingsplanning tot wetenschap en technologie, transport en telecommunicatie. Het regionale forum is op dit moment niet bedoeld om een militaire of politieke rol te spelen, maar in plaats daarvan om de opheffing van armoede, honger en analfabetisme te benadrukken.

De zeven leiders — twee koningen, twee generaals, twee gekozen presidenten en een premier — verklaarden dat „een nieuwe dageraad” was aangebroken boven hun woelig gebied. Zij gaven uitdrukking aan de hoop dat „een nieuw Zuid-Azië” uit de topontmoeting zou ontstaan, en dat deze top een nieuw tijdperk van vriendschap, samenwerking en begrip in dit gebied zou inluiden.

„Wij zijn vandaag zeven broeders”, verklaarde president Ersjad tijdens de slotzitting. In een gedicht dat hij voor die gelegenheid had geschreven, noemde de leider van Bangladesj het nieuwe Zuid-Azië „een Zone van Hoop”. Koning Birendra van Nepal noemde de top „een keerpunt in onze relaties”. De President van Pakistan, generaal Zia ul-Haq, betitelde de bijeenkomst als „baanbrekend” en als „een geweldige bijdrage tot de opmars van de menselijke beschaving”.

Wanneer hoorden wij in de recente geschiedenis van onze wispelturige en door conflicten gedomineerde wereld zulke woorden van hooggestemd optimisme?

De formele en informele ontmoetingen van de zeven leiders werden gekenmerkt door warmte, enthousiasme en begrip, en namen iets van het oude regionale wantrouwen weg. Zij gaven blijk van een oprechte geest van vriendschap en goodwill en van een sterke inzet om het leven van de volken van hun arme en onbestendige gebied te verbeteren in weerwil van de schijnbaar onoverkomelijke obstakels.

Er is hier zeker sprake van een voorbeeld voor de wereld als geheel. Als dit tot geweld geneigde gebied — met zijn historische animositeiten en zijn grote verscheidenheid aan rassen, culturen,

religies en talen — een stap kan doen om de verdeeldheid en scheidingslijnen die het bijna veertig jaar lang hebben verscheurd te doorbreken, behoren zeker ook andere gebieden hierdoor geïnspireerd te worden om dit voorbeeld te volgen.

Treurig genoeg echter kreeg de SAARC verhoudingsgewijs bitter weinig publiciteit in de wereldpers. De SAARC werd in het algemeen genegeerd als een „club van arme sloebers” met twijfelachtige vooruitzichten op succes. De ontwikkelde landen weigeren, naar het schijnt, te geloven dat er van de ontwikkelingslanden veel waardevols kan worden geleerd.

Geduchte obstakels

De doelstellingen en aspiraties die door de zeven Zuidaziatische leiders uiteen gezet zijn, getuigen van moed en van een vooruitziende blik.

De SAARC is een concrete uiting van hun collectieve wijsheid en hun vastbeslotenheid om op regionaal niveau samen te werken. Om tegemoet te ko-

Het gebouw van de nationale vergadering in Dacca waar de Zuidaziatische top werd gehouden.

men aan de noden van hun volk hebben zij een instrument voor vrede en samenwerking geschapen in weerwil van economische ongelijkheid en verschillende strategische visies.

Hoe woorden in daden om te zetten zal echter een belangrijke vraag zijn.

Zal de SAARC erin slagen een duurzame stabiliteit in Zuid-Azië in te luiden?

De SAARC-landen hebben een begin gemaakt — maar zij hebben nog een lange weg te gaan. De uitdagingen waarvoor dit gebied zich geplaatst ziet zijn talrijk en oneindig groot. De lei-

ders te Dacca waren zich wel bewust van de obstakels op de weg naar werkelijke eenheid. „Het zou niet realistisch zijn . . . onmiddellijk succes te eisen of te negeren of te ontkennen dat zeer reële, politieke en historische obstakels voor ons liggen”, gaf president Ersjad onverholen toe.

Koning Jigme Singje Wangtsoek van het boeddhistische bergstaate Bhoetan merkte op: „Terwijl wij hier de komende twee dagen bijeenzijn, zullen wij een begin maken met het scheppingsproces van een klimaat van vrede en samenwerking, gebaseerd op wederzijds begrip, goodwill en vertrouwen. Dit proces zal niet gemakkelijk zijn, gezien onze politieke en strategische verschillen en de ongelijkheid in onze omvang, hulpbronnen en ontwikkelingsniveaus.”

De internationale pers wees er al spoedig op dat er vele onopgeloste politieke kwesties resteren die op de Dacca-top met opzet van de discussie uitgesloten werden — gevoelige kwesties die al wat daar begonnen was teniet zouden kunnen doen.

Om het begin van de SAARC succesvol te doen verlopen sloten de grondregels van de top uitdrukkelijk de officiële bespreking van kwesties uit die tussen twee landen een punt van geschil vormden. Privé-gesprekken, onder vier ogen gehouden buiten de formele agenda, sneden, naar verluidt, wel een aantal van deze kwesties aan.

Allen beseffen echter dat de politiek — in binnen- en buitenland — een belangrijke rol zal spelen bij het bepalen van de toekomst van hun ge-

bied.

Koning Wangtsoek erkende dit toen hij opmerkte: „Het is wellicht mogelijk noch wenselijk om de besprekingen op onze bijeenkomsten te beperken tot zaken van niet-politieke aard, want het politieke klimaat van ons gebied zal ongetwijfeld een grote schaduw over ons overleg werpen. Het zou, in de geopolitieke realiteit van ons gebied, niet realistisch zijn om het grote belang van de politieke factor te veronachtzamen . . . die de vorm en de omvang van de regionale samenwerking in Zuid-Azië zal bepalen.”

De huidige irritaties in de betrekkingen tussen de zeven naties zijn onder meer de volgende.

De traditionele rivalen, India en Pakistan, zijn verwickeld in een bewapeningswedloop en koesteren onderling ernstige verdenkingen ten aanzien van elkaars nucleaire bedoelingen. India beschuldigt Pakistan er ook van dat het Sikh-terroristen herbergt en traint die Indiase troepen aanvallen in de Noordindische staat Punjab. (Pakistan verwerpt deze beschuldiging.) Een derde twistpunt tussen New Delhi en Islamabad is de langbetwiste staat Kasjmir, die in 1948 de eerste oorlog tussen de beide naties deed ontbranden.

Verder in het zuiden beschuldigt Sri Lanka India ervan leden van de afscheidingsbeweging van de Tamils te herbergen die vechten voor een onafhankelijke staat op het eiland. In het oosten hebben Bangladesj en India onenigheid over het delen van het rivierwater in hun grensgebieden. Vele van dergelijke lastige politieke kwesties zijn onder de directe oppervlakte aanwezig en bedreigen de harmonieuze verhoudingen.

President Jajewardene waarschuwde dat de nieuwe regionale groepering zou worden geconfronteerd met stormen en zelfs met muiterijen. „Het schip (SAARC) zal door woelige wateren varen”, luidde zijn waarschuwing.

De Indiase premier Rajiv Gandhi merkte op dat er ook *externe* krachten zijn die er geen prijs op stellen de SAARC te zien slagen. „Het is inderdaad een onontkoombaar feit dat, historisch gezien, bepaalde mogendheden misbruik maken van onze verdeeldheid”, merkte hij op, doelend op de kwetsbaarheid van het gebied ten aanzien van manoeuvres van andere en machtiger naties. Ook koning Birendra sprak over de historische ervaring van het gebied met „buitenlandse agressie en wrede tonelen veroorzaakt door hebzucht en geïnspireerd door machtswellust.”

Kunnen de naties van het Zuidaziatische gebied vrij blijven van de rivaliteit van de grote mogendheden? Of zullen ze ten prooi vallen aan plannen van machten buiten hen om en worden meegesleept in de maalstroom van de internationale chaos die door de oude profeten werd voorspeld voor de jaren die vlak voor ons liggen?

Op het moment lijkt de SAARC de regionale spanningen in zekere mate te

hebben verminderd. Een week na de top beloofden India en Pakistan plechtig geen aanvallen te doen op elkaars nucleaire installaties — een belangrijke ontwikkeling die, naar men verwacht, het klimaat van de regionale betrekkingen zal verbeteren.

Zal deze tendens zich voortzetten?

Een collectief besluit

De zeven hebben een bescheiden begin gemaakt. Hun aanzet tot regionale samenwerking betekent voor het subcontinent een positief nieuw begin na veertig jaar van wantrouwen en oorlog. Dat is geen geringe prestatie.

De instelling van de SAARC heeft moed en visie van de Zuidaziatische leiders geëist. Zij kunnen terecht trots zijn op hun resultaat.

De leiders van deze wereld hebben de zwaarwegende verantwoordelijkheid een klimaat van harmonie en samenwerking onder de volken te scheppen. Maar de geschiedenis toont aan dat ook al zien wijze leiders misschien een weg naar betere verhoudingen, er toch op hun wijsheid niet altijd acht wordt geslagen en hun weg niet altijd wordt gevolgd. Wijsheid heeft de *collectieve wil* nodig om er betekenis aan te geven. Grote ideeën in de geest van mensen met een ver vooruitziende blik richten weinig goeds uit als deze niet de gemeenschappelijke interesse van *allen* worden. Alles hangt af van de kwaliteit van het collectieve menselijke besluit.

Het verslag van zesduizend jaar menselijke beschaving is niet erg geruststellend. Geen volk in de hele geschiedenis heeft ooit duurzame vrede en voorspoed bereikt. Ondanks de beste bedoelingen van voorstanders van vrede en goodwill hebben alle menselijke maatschappijvormen op een bepaald punt gefaald!

Oorzaak en gevolg

„De SAARC is de weg naar vrede en voorspoed”, verklaarde een poster die een aandenken vormde aan de top. De geschiedenis — en de Bijbel — verklaart echter ondubbelzinnig: „De weg des vredes *kennen zij niet*” (Jes. 59:8).

Waarom is dit zo?

Elk gevolg heeft een *oorzaak*. Al het kwaad van deze wereld heeft zijn *oorzaak*. En ook vrede, geluk en overvloed hebben een *oorzaak* — een *WEG* die ertoe leidt.

De zeven Zuidaziatische leiders zijn het pad genaderd dat moet worden

ingeslagen, wil er in hun gebied belangrijke vooruitgang worden geboekt. Het is het pad van samenwerking, van wederzijdse hulp, van behulpzaamheid.

Maar *hoe* moeten zij dit visioen van samenwerking tot werkelijkheid maken? Hoe moeten zij — in deze wereld van toenemende fysieke en geestelijke conflicten — hun volk geleiden langs het pad dat zij zich hebben voorgesteld?

Dat is de vraag. En het antwoord is uiteindelijk geestelijk van aard en dat geestelijke antwoord „kennen zij niet”!

Begrijp deze grondwaarheid: De relatie van de mens met zijn medemens is een *geestelijke* relatie. De problemen van de wereld hebben een diepgevoerde *geestelijke* grondslag. De problemen kunnen niet worden opgelost door het toepassen van menselijke, fysieke, materialistische kennis alleen.

Alvorens de uiterlijke aspecten van hun leven te kunnen veranderen moeten de mensen de instelling van hun hart en verstand veranderen. Alvorens te kunnen samenwerken moeten zij een instelling tot samenwerking bezitten — een bereidheid tot delen, dienen, geven, tot zorg voor het welzijn van anderen die even groot is als de zorg die men voor zichzelf heeft.

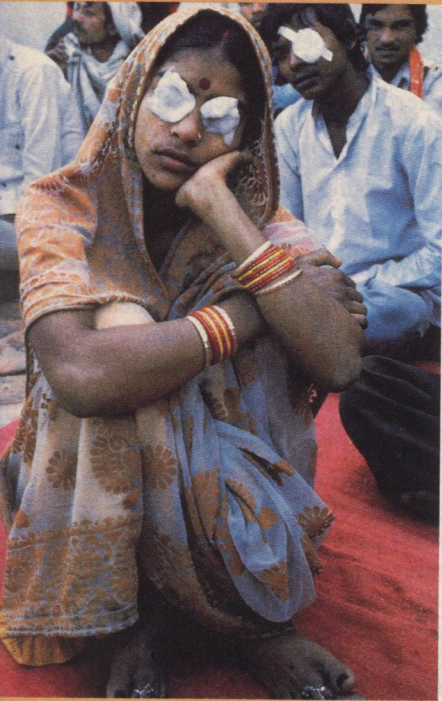
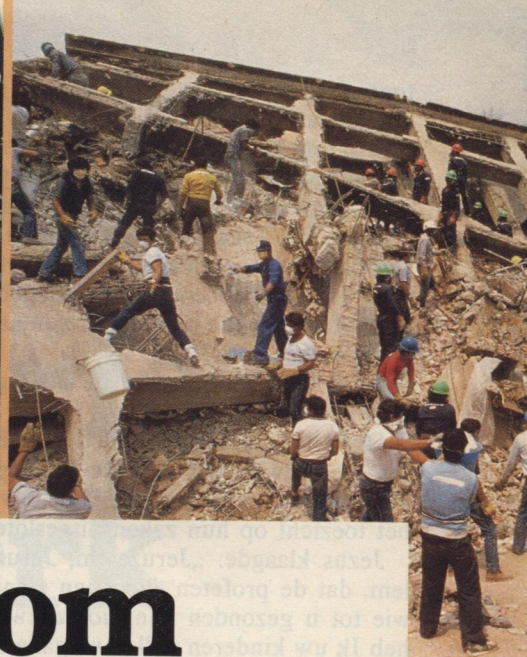
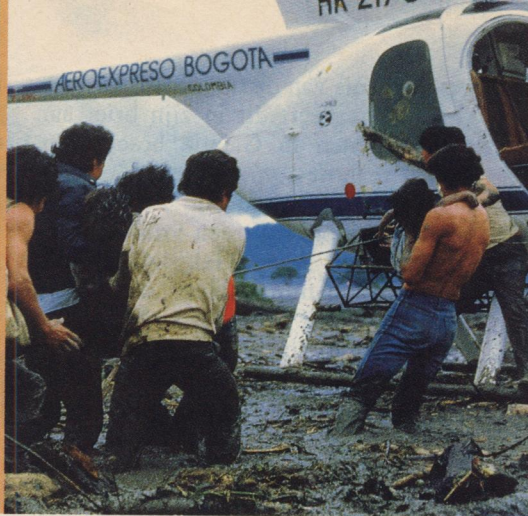
Waar echter zien wij een dergelijke instelling in het openbaar? Een openlijke discussie daarover zou immers op politieke gevoeligheden stuiten.

De wereld kent op dit moment geen vrede omdat de volkeren geen vrede kennen in hun denken en hun hart. Zij *leven* niet op de manier die vrede voortbrengt, de levenswijze van *samenwerking* en van oprechte *liefde en zorgzaamheid* voor anderen. In plaats daarvan volgen de mensen, binnen hun naties en te midden van de naties, een levenswijze van concurrentie en strijd, van hebzucht, jaloezie en haat, gebaseerd op de filosofie van NEMEN. En deze brengt niets anders voort dan ontevredenheid, vreugdeloosheid, geweld, menselijk leed en oorlog.

Dit is de situatie die ook de wijste leiders met de beste bedoelingen frustrereert.

In deze zin merkte koning Birendra wijselijk op: „De wereld heeft in haar geschiedenis, voor zover die is opgetekend, nooit beschikt over de technologische hulpmiddelen waarover zij nu beschikt om de armoede en de honger op wereldschaal te bestrijden. Maar de
(Zie verder pagina 26)

Waarom doet God niets?

John Ross Schroeder

Heeft God het uit de hand laten lopen? Mensen hebben ogen om te zien. Er is duidelijk iets mis.

Geen stukje van de aarde is ontsnapt aan de verschrikkingen van de twintigste eeuw. De Derde Wereld blijft lijden onder de traditionele moordenaars als gebrek, hongersnood en epidemische ziekten, getuige Ethiopië en andere delen van zwart Afrika. Zes Afrikaanse landen staan op de gevarenlijst voor hongersnood in 1986.

En vergeet de delen van de wereld niet waar mensen als slaven leven onder tirannieke politieke systemen. De natuurlijke vrijheid en waardigheid van de mens, die in de Angelsaksische wereld als vanzelfsprekend worden aanvaard, worden door vele dictatoriale regimes voortdurend ontkend.

Heeft iemand de schuld?

Waar we ook kijken schreeuwen de media de angst van de moderne be-

schaving uit. Onschuldige reizigers in Rome en Wenen lijden en sterven door de hand van terroristen. Een Amerikaans militair vliegtuig verongelukt boven Canada. De 248 inzittenden, jonge vredessoldaten uit de Sinaï, komen in de vlammen om.

„Je weet niet wie je de schuld moet geven”, verklaart een familielid. Door hun tranen heen beginnen de mensen te vragen: „Waarom?”

Vroeger of later begint iemand over God. Als Hij almachtig is, waarom heeft Hij dan niet ingegrepen om deze afgrijselijke tragedies te verhinderen?

Overweeg de mogelijke oorzaken van een vliegtuigongeluk eens, afgezien van de Canadese ramp. Is God schuldig aan een vergissing van de piloot? Is Hij verantwoordelijk als luchtvaartmaatschappijen op het onderhoud bezuinigen? Is Hij schuldig als verouderde vliegtuigen nog dienst doen? Heeft Hij schuld aan metaalmoeheid in vliegtuigen?

Desalniettemin, waarom bemoeit God er zich niet mee, en gebruikt Hij zijn krachten niet om menselijke

fouten goed te maken? Waarom dit afhoudende beleid?

Waarom doet God niets?

Het antwoord is: God heeft iets gedaan. Vaak heeft Hij zijn handen uitgestrekt naar een dwalende mensheid. Door de hele geschiedenis heen heeft God zijn liefhebbende hulp aangeboden. Maar hebben de mensen zijn aanbod geaccepteerd?

Of is God voortdurend de deur gewezen?

Over het algemeen hebben de mensen niet gewild dat God de Schepper zich in hun leven mengde. Hij is van het toezicht op hun zaken uitgesloten.

Jezus klaagde: „Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt wie tot u gezonden zijn, *hoe dikwijls* heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels, *en gij hebt niet gewild*” (Lukas 13:14). Hier symboliseert Jeruzalem de toestand van de hele mensheid. De mensen willen Gods „opdringerige bescherming” niet, niet werkelijk. En als we denken dat we dat wel willen, moet het op onze eigen voorwaarden.

Dit universum draait volgens wetten. Gods natuurlijke en geestelijke wetten zijn realiteit. Op overtredingen staan angstwekkende straffen. Maar de mens zou liever die consequenties aanvaarden dan zich naar Gods wegen schikken. Vandaar de verschrikkingen en slachtingen van de twintigste eeuw.

Heeft God de mensheid dan opgegeven? Heeft Hij zijn handen afgetrokken van onze problemen, ons aan ons lot overgelaten? Of heeft Hij het lot van de mens nog steeds volledig in de hand?

God in de tijd

De waarheid is dat God het menselijk bestaan tot een succesvol einde zal brengen. Uiteindelijk zal Hij ons helpen bij het oplossen van al onze problemen. Hij is zich zeer bewust van ons vermogen om beslissingen te nemen. Dat heeft Hij in ons geschapen. Wij hebben een eigen inbreng. Wij moeten kiezen tussen goed en kwaad.

Wij worden de verantwoordelijkheid waardig geacht. Aangezien wij zijn uitverkoren om te leven, moeten wij leren wijze beslissingen te nemen. Wij moeten ervaring opdoen en getuige zijn van de dwaasheid van onwijze keuze. Zo krijgt iemand karakter. Dat heeft tijd nodig.

God doet de dingen op de juiste tijd. Ongeveer tweeduizend jaar geleden nam Hij een beslissende stap in de

geschiedenis van de mensheid. De apostel Paulus heeft dit in zijn brief aan de christenen in Galatië beschreven. „Maar toen *de volheid des tijds* gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet” (Gal. 4:4).

Let op de uitdrukking „de volheid des tijds”. Met andere woorden, op de vastgestelde tijd. Alles wat eraan vooraf was gegaan was noodzakelijke voorbereiding. Op zijn minst driehonderd jaar waren verstreken sinds de laatste hebreeuwse bijbeltekst was geschreven. Nu was de tijd voor de Messias ten volle aangebroken.

Op dat bijzondere tijdstip in de geschiedenis regeerde Rome over de toenmalig bekende beschaafde wereld. Denkt u dat dat toeval was? Nee, het

---

Over het algemeen volgen de mensen liever hun eigen inzichten dan zich te richten naar Gods wegen.

Romeinse rijk voorzag de apostelen van de middelen om de boodschap te kunnen uitdragen in het hele Middellandse Zee-gebied en nog verder. Organiseren was een van de sterke punten van het keizerrijk.

God zond Jezus niet in een tijd van algemene anarchie. Ook niet in de donkere eeuwen toen de ware Kerk van God gedwongen werd onder te duiken. Maar Jezus kwam op een tijd dat Rome, *zonder het te weten*, het instrument was om het evangelie overal in het keizerrijk bekend te maken.

God is niet grillig. God is niet impulsief. Hij doet de dingen volgens plan. Hij heeft een hoofdschema.

De eerste stap

Elk plan dat die naam waard is kent een aantal stappen. Gods plan vormt hierop geen uitzondering. Het bestaat

in hoofdlijnen uit zeven stappen.

De apostel Paulus beschrijft treffend de eerste stap van Gods meesterplan. De tijdfactor wordt met nadruk genoemd. „Zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, *te zijner tijd* voor goddelozen is gestorven” (Rom. 5:6).

Niets rondom het offer van Christus was toeval. Veel van wat in de hebreeuwse geschiedenis gebeurd is leidde tot deze ene gebeurtenis. Het was de eerste onmisbare schakel in een meesterplan.

Geen enkele plaats in de Bijbel beschrijft de ongelooflijke uitwerking ervan beter dan Johannes 3:16. „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.”

Waarom doet God niets? Hij heeft iets gedaan! Hij heeft zijn eigen Zoon geofferd om de mensheid vrij te kopen. Die ene daad heeft een keten van gebeurtenissen op gang gebracht die uiteindelijk alle problemen van de mens zal oplossen.

Mysterie der eeuwen

De apostel Paulus heeft tijdens zijn dienaarschap Gods grote meesterplan veel en lang overdacht; een plan met een precieze tijdstabel. Lees Efeze 1:9-10. Hier vat de apostel het hele plan samen, met meer nadruk op het *overzicht* dan op één stap in het bijzonder.

„[God bewijst ons zijn genade] door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van *de volheid der tijden*, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten.” Deze twee verzen omvatten de komst van Gods Koninkrijk op aarde. Deze twee sleutelverzen vatten werkelijk het hele plan van God samen.

Wat is dit geheimenis, of mysterie, van zijn wil waarover Paulus spreekt? Lees voor het antwoord de serie „Mysterie der eeuwen” die in DE ECHTE WAARHEID wordt gepubliceerd. Hierin wordt Gods plan in zijn geheel afgebeeld, inclusief een gedetailleerde beschrijving van elke afzonderlijke en onmisbare stap.

Waarom doet God niets? Hij heeft iets gedaan, Hij doet nu iets, en Hij zal iets doen! Alles op de juiste tijd. „Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.” □

Het Mysterie van de Kerk

Deze tiende aflevering is het vervolg van het zesde hoofdstuk van Herbert W. Armstrong's laatste boek *Mysterie der Eeuwen*.*

Nogmaals stellen wij de vraag: WAT is en WAAROM bestaat de KERK? De Kerk wordt gevormd door de (uit deze wereld) geroepen en verwekte kinderen van God. Het is het lichaam van Christus (1 Kor. 12:27; Ef. 1:23). Het is het geestelijke organisme dat — na de opstanding tot onsterfelijkheid — de „Bruid van Christus” zal zijn. Zij zal dan met Christus huwen! De Kerk is de geestelijke TEMPEL waartoe Christus bij zijn tweede komst zal komen (Ef. 2:21).

De Kerk kon pas daadwerkelijk worden opgericht NADAT Jezus was opgevaard en verheerlijkt (Joh. 7:37-39). In zekere zin evenwel begon God enkele mensen te roepen om met Abraham en de profeten van het Oude Testament, en wellicht ook met Abel, Henoch en Noach, het fundament van de Kerk te vormen (Ef. 2:20).

Onmiddellijk na zich te hebben gekwalificeerd door Satan te overwinnen, begon Jezus zijn toekomstige apostelen te roepen. Samen met de profeten moesten zij het FUNDAMENT

*De nederlandstalige editie van dit boek zal niet vóór 1987 verschijnen.

van de Kerk vormen, onder Christus, die het werkelijke fundament en HOOFD van de Kerk is (1 Kor. 3:11; Ef. 5:23).

De meeste mensen hebben hoe dan ook geen idee van de *geweldige, verheven*, bovennatuurlijke daad die de Almachtige God verricht in het VERME-NIGVULDIGEN VAN ZICHZELF — in uiteindelijk miljarden geestelijke GODDELIJKE WEZENS! Of van de veelzijdige ontwikkelingsstadia die nodig zijn voor dit hoogtepunt van alle goddelijke daden!

Gods plan: één stap tegelijk

God kon niet met haast te werk gaan. Er was een algemeen plan nodig, dat met één stap tegelijk moet vorderen. Het vereiste GEDULD en een nimmer-aflatende vastbeslotenheid van de kant van de goddelijke Schepper!

In de jaren vanaf Abraham tot Christus riep God uit Satans wereld verwekte en willige PROFETEN als het voorbereidende mede-fundament van Gods KERK! Jezus zelf is het hoofdfundament.

Tijdens zijn 3½ jaar durende aardse predikambt riep, koos en onderwees Jezus, om te beginnen, zijn oorspronkelijke 12 apostelen, het tweede medefundament.

Gedurende zijn predikambt als mens op aarde kondigde Jezus in het openbaar het toekomstige KONINKRIJK VAN GOD aan. Ondertussen onderwees en trainde Hij zijn apostelen.

Maar het publiek tot wie Hij predikte RIEP HIJ NIET tot behoud. Vaak sprak Hij tot hen in gelijkenissen. En WAAROM in gelijkenissen? Om voor hen de betekenis te verhullen en te verbergen, terwijl het zijn gekozen apostelen wel was gegeven die te begripen (Matth. 13:10-17). Er was een uiterst belangrijke reden waarom het in Gods stap voor stap voortgaande plan toen nog niet nodig was de wereld te behouden. Eerst riep God de Kerk om te worden bekeerd en veranderd teneinde onder Jezus koningen en priesters (Openb. 5:10) te worden in de tijd dat Jezus komt om de wereld te behouden. Derhalve werd veel van de waarheid geopenbaard aan de Kerk die werd opgeleid om Christus bij het behouden van de wereld te assisteren. De tijd om deze waarheden aan de wereld te openbaren was echter nog niet gekomen. Toch onderwijzen de kerken van deze wereld leerstellingen die diametraal aan deze waarheid zijn tegengesteld.

Voltooing van Jezus' predikambt

Tegen het eind van zijn predikambt op aarde had Jezus de voorbereidingen voor het oprichten van zijn Kerk voltooid. Het werk waarvoor Hij als mens op aarde was gekomen, had Hij volbracht. Daarna gaf Hij zijn leven aan het kruis. Hij nam onze schuld wegens onze zonden op zich.

Laten wij evenwel goed begrijpen dat Christus Satans hoofdaandeel in

alle menselijke zonden NIET op zich nam. Satan zal gedurende alle eeuwigheid zijn eigen straf blijven ondergaan!

Het **FUNDAMENT** van de Kerk van God was gelegd. Christus zelf is het Hoofd en de hoeksteen: het hoofdfundament. Samen met de profeten vormden zijn apostelen de rest van het fundament.

De apostelen wilden onmiddellijk aan de slag gaan, en op weg gaan om de evangelieboodschap te verkondigen. Maar God was verstandig en geduldig genoeg om terughoudendheid te betrachten en één juiste stap tegelijk te doen. Dus Jezus maande zijn apostelen te **WACHTEN!** „Maar gij moet in de stad blijven,” gebod Hij (Lukas 24:49), „*totdat* gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.”

Tien dagen later kwam de jaarlijkse Pinksterdag, die oorspronkelijk het Feest der Eerstelingen heette (Num. 28:26).

Op die dag kwam de heilige Geest! Op die dag werd **DE KERK OPGERICHT!**

Die dag symboliseert de eerstelingen van Gods koninkrijk. Gods feestdagen verbeelden Gods geestelijke oogst. Het allereerste deel van Gods geestelijke oogst van mensen die uiteindelijk uit God geboren worden — tot **GODDELIJKE WEZENS** gemaakt worden — is **DE KERK!** Daarom zijn allen die bij Christus' terugkeer in het koninkrijk van God worden geboren, te beginnen met profeten uit de Oudheid, deel van de **KERK VAN GOD**. De profeten van het Oude Testament zijn zelfs deel van het **FUNDAMENT VAN DE KERK** (Ef. 2:19-21).

Allen — profeten, apostelen en kerkleden in wie de heilige Geest woont — zullen bij Christus' komst in **GLORIE** en **MACHT** worden opgewekt en/of veranderd tot onsterfelijkheid!

De **GEHELE KERK** bestaat dus uit de allereerste mensen die uiteindelijk in het koninkrijk van God zullen worden **WEDERGEBOREN**. Zij zullen **GODDELIJKE WEZENS** zijn!

Hoe **MISLEID** (Openb. 12:9) zijn zij die menen reeds „wedergeboren” te zijn. De lezer zou ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* moeten aanvragen.

Behoud nu slechts voor enkele mensen

Laten wij nu, alvorens verder te gaan, goed **BEGRIJPEN WAAROM** tot nu toe slechts een uiterst **KLEIN** aantal mensen tot behoud is geroepen —

WAAROM de wereld als geheel van God is **AFGESNEDEN** — **WAAROM** de wereld nog niet wordt geoordeeld — **WAAROM** zij „behouden” noch „verloren” is!

Tenzij of *totdat* een nakomeling van Adam zich kon kwalificeren waar Adam faalde, en Satan zou overwinnen en verslaan — de straf van de menselijke zonde kon ondergaan en de wereld van Satan kon loskopen — kon niemand **GODS REGERING** herstellen, en kon niemand eeuwig **GODDELIJK** leven ontvangen!

Het verheven meesterplan voor de verwezenlijking van **GODS DOEL** — de vermenigvuldiging van Zichzelf — vereiste dat het zelfstandig bestaande „**WOORD**” als een zoon van Adam in het menselijk vlees zou worden geboren. Maar *tevens* vereiste dit plan dat Hij als de enig-verwekte Zoon van God zou worden geboren!

De Messias, en Hij alleen, zou in staat zijn Satan te overwinnen en te verslaan — zich te **KWALIFICEREN** om Satan **OP DE TROON VAN DE AARDE** te vervangen! Alleen door Hem konden de nakomelingen van Adam met God worden verzoend, Gods Geest ontvangen, **GODS zonen** worden, de **GODDELIJKE WEZENS** door wie God uiteindelijk Zichzelf zal hebben vermenigvuldigd!

Wat een groots en ongelooflijk meesterplan voor zo'n **VERHEVEN DOEL!**

HOE GROOT IS DE EEUWIGE GOD DIE HET ONTWIERP!

Dit schitterende plan van God vereiste derhalve noodzakelijkerwijze dat de nakomelingen van Adam in het algemeen **NOG NIET** zouden worden **GEORDEELD!** God heeft hen aan zichzelf overgelaten, waarbij Hij heel goed wist dat zij bereidwillig en moedwillig en als vanzelf Satans weg van „**nemen**” zouden volgen.

Ondertussen zouden zij niet worden geoordeeld, maar „oogsten wat zij zaaiden”. Zij zouden dit zondige leven leiden, sterven, en aan het eind van de 7000 jaar van het meesterplan zou God hen in een speciale opstanding ten **ORDEEL** weer **TOT LEVEN WEKKEN**. Daar Christus dan reeds hun zonden zal hebben verzoend, Satan van de aarde zal hebben verwijderd, en met het koninkrijk van God de regering van God over de aarde zal hebben

hersteld, kunnen zij dan worden **GEROEPEN** tot bekering, tot verzoening met **GOD**, om uit hun dan eigen vrije keuze **GODDELIJKE WEZENS** te worden!

En **DAAROM** heeft God de wereld als geheel van zich **AFGESNEDEN**, evenals hun stamvader Adam zichzelf en zijn menselijke nageslacht had afgesneden.

Waarom een mysterie voor de wereld

Zoals de apostel Paulus werd geïnspireerd te schrijven, in Romeinen 11: „Want, broeders, ... [ik wil] u niet onkundig laten van dit geheimenis” (dit mysterie, en voor de wereld is het

In de jaren van Abraham tot Christus riep God profeten als mede-fundament van Gods Kerk. Jezus zelf is het hoofdfundament.

een mysterie): dat er een zekere „verharding”, een verblindheid voor deze mysteries, over de wereld is gekomen — zelfs over haar „christelijke theologen” — *totdat* het koninkrijk van God in de macht over de aarde zal zijn aangesteld!

„Want”, vervolgt Paulus, „evenals gij [christenen] eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij thans ontferming zouden vinden. Want **GOD** heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich **OVER HEN ALLEN** te ontfermen.”

En op dit punt riep Paulus uit: „O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!” (Rom. 11:25, 30-33.)

Weliswaar schreef de apostel het bovenstaande met betrekking tot **ISRAËL**, en heb ik het toegepast op alle ongeroepen mensen, het is evenwel waarlijk als zodanig toepasbaar.

God riep de oudtestamentische pro-

feten en bereidde hen voor. Hij riep en roept nog steeds de KERK en bereidt haar voor om Satan te overwinnen — terwijl zij die nu verblind zijn, en niet geroepen en afgesneden van God, Satan NIET hoeven te overwinnen. WAAROM niet?

Waarom de KERK wel?

Dat is opdat wij ons kunnen KWALIFICEREN om MET en ONDER CHRISTUS in het koninkrijk van God te regeren — opdat *wij* de weg voorbereiden voor HET UITEINDELIJK ROEPEN EN BEHOUDEN VAN DE WERELD!

Op dit punt wil ik graag twee passages citeren van het directe woord van Jezus, die UITSLUITEND op de KERK van toepassing zijn:

Tot de KERK van deze twintigste eeuw zegt Jezus: „Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openb. 3:21).

Eveneens tot de KERK zei Jezus: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf . . . (Openb. 2:26-27).

In deze passage van de Bijbel toonde Jezus duidelijk waarom in deze tegenwoordige tijd sommige mensen uit de wereld in de Kerk worden geroepen. Niet omdat Hij tracht de wereld te behouden en wij een deel van de wereld zijn. Niet slechts opdat wij behouden zouden worden en in zijn koninkrijk zullen komen, maar, zoals Jezus ook in Openbaring 5:10 zegt, om koningen en priesters te zijn en met en onder Christus te regeren wanneer Hij ermee begint behoud aan de wereld te brengen.

Grondige bekering nodig voor de Kerk

Ik kan niet met genoeg nadruk herhalen dat zij die nu in de Kerk worden geroepen, niet uitsluitend en alleen voor behoud worden geroepen. Dat neemt niet weg dat de leden van de Kerk, om koningen en priesters te kunnen zijn, die als werkelijke Goddelijke Wezens Christus bij het behouden van de wereld ter zijde staan, zich werkelijk grondig moeten bekeren.

Ik kan deze waarheid niet te duidelijk maken. Ik vrees dat velen, zelfs in de Kerk, niet volledig doorgronden wat werkelijke bekering is.

Bekering vindt plaats in het verstand, en in dat verstandelijke vermo-

gen dat wij het hart noemen. Dit kon nooit volledig worden begrepen zonder inzicht in de ware aard van het menselijk verstand, zoals uiteengezet in hoofdstuk drie van dit boek. Het kon nooit worden begrepen, totdat door de Bijbel de kennis werd geopenbaard over de menselijke geest in de mens en de werkelijke samenstelling van het menselijke verstand.

Zoals het menselijke verstand verschilt van het dierlijke brein door de toevoeging van de menselijke geest, zo verschilt een bekeerd iemand van een onbekeerd iemand door de toevoeging van de heilige Geest.

Hoeveel groter is het vermogen van het menselijke verstand dan dat van het dierlijke brein? Het besef van dit verschil zou ons duidelijk moeten maken wat het grote verschil is tussen een bekeerd verstand dat door de heilige Geest wordt geleid en het verstand van de onbekeerde.

Men ontvangt de heilige Geest niet voordat men zich allereerst van de zonde heeft bekeerd. Bekering wordt geschonken door God (Hand. 11:18). De tweede voorwaarde om de heilige Geest te ontvangen is geloof. Dit betekent niet alleen geloven in God en in Christus, maar daar Christus het Goddelijke gezin is, betekent het geloven wat Hij zegt.

Bekering betekent een verandering van gedachten. Goddelijk berouw is een veel diepgaander berouw dan wroeging. En goddelijk berouw leidt tot bekering. Dit houdt niet alleen een diep berouw over vroegere zonden in, maar een totale verandering van mentaliteit, van gedachten, van richting en levensdoel. In feite heeft bekering meer betrekking op toekomstig gedrag dan op het verleden. Het bloed van Christus heeft voor het verleden verzoening gedaan. Bekering is geen boetedoening. Er is niets wat u kunt doen, om de schuld van het verleden goed te maken. Het bloed van Christus heeft de prijs voor die schuld betaald. Het heeft de lei schoongemaakt.

Een bekeerd iemand is iemand met een totaal veranderde of bekeerde denkwijze: een denkwijze waarin het denken van God is verbonden met het denken van de mens. Zoals God door de apostel Paulus zegt: „Laat die gezindheid [die denkwijze] bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was” (Filipp. 2:5). De heilige Geest is de geest van een zuiver verstand, dat een geheel

veranderd verstand is. Het heeft een totale ommekeer gemaakt wat betreft verlangens, voornemens en bedoelingen.

Dwaling van het traditionele christendom

Het „behoud” in wat het traditionele christendom wordt genoemd verandert iemand niet werkelijk tot een nieuwe en andere persoon. Maar al te vaak vertellen predikanten en evangelisten de mensen dat als zij maar „Christus ontvangen” hebben, „Christus aangenomen” hebben, of „hun hart aan de Heer hebben gegeven”, zij behouden zijn. Zij zijn dan reeds „wedergeboren”. Het is alsof een of andere mystieke schakelaar wordt omgedraaid zodat iemand ogenblikkelijk naar de hemel wordt geschoten na zijn dood, waarvan zo velen geloven dat het eigenlijk helemaal geen dood is. Door God wordt in de Bijbel niet iets dergelijks onderwezen. God openbaart dat evenals in Adam allen sterven, zo zullen dezelfde „allen” in Christus levend worden gemaakt door een opstanding uit de dood. Ondertussen, zo openbaart God, zijn de doden geheel zonder bewustzijn.

De Israëlieten van de Oudheid gaf God kennis van zijn wet, maar niet zijn Geest. Hun verstand werd niet bekeerd of veranderd. Zij hadden nog steeds een vleeselijke gezindheid. En deze natuurlijke gezindheid staat vijandig tegenover God (Rom. 8:7). Er was in het oude Israël geen bekering — geen behoud. Het 37e hoofdstuk van Ezechiël openbaart hoe de mensen van het oude Israël bij het Oordeel van de Grote Witte Troon de Geest van God zullen ontvangen, indien zij dit wensen.

Iemand die de heilige Geest ontvangt en erdoor wordt geleid is een veranderde persoon. Hij heeft een vernieuwing van zijn denken ondergaan. Voordat de kennis over de menselijke geest in de mens was geopenbaard, en het feit dat Gods Geest zich met de menselijke geest kan verenigen, kon waar behoud nooit volledig worden doorgrond. Een christen moet zich ontwikkelen en groeien in genade, geestelijke kennis en goddelijk karakter.

Waarom de Kerk eerst wordt geroepen

Op dit punt wil ik nader verklaren waarom de leden van de Kerk de eer-

stelingen van Gods behoud worden genoemd. Verre van een discriminatie te zijn tegen de overgrote meerderheid van de wereld die nog niet tot behoud wordt geroepen, is het juist voor het doel de rest van de wereld tot behoud te roepen. Laat mij u er nog eens aan herinneren dat er in Gods plan voor het behouden van de wereld — voor het vermenigvuldigen van zichzelf — een bepaalde volgorde is.

Jezus Christus is de eerste van de eerstelingen. Hij is de eerstgeborene van vele broeders (1 Kor. 15:23; Rom. 8:29). De leden van de Kerk worden geroepen om te worden veranderd, om karakter te ontwikkelen, en uiteindelijk, bij Christus' wederkomst, als Goddelijke Wezens te worden geboren, om onder Christus koningen en priesters te zijn, wanneer Hij zal beginnen de wereld te behouden.

In zekere zin zullen de kerkleden dus medeverlossers met Christus worden. Teneinde de wereld te behouden werden er in feite twee dingen van Christus verlangd. Ten eerste moest Hij, die de Schepper van ons allen is, voor ons allen sterven en aldus in onze plaats de doodstraf ondergaan. Niemand kon dit doen dan alleen Jezus Christus.

Veel mensen beseffen echter niet dat wij niet door het bloed van Christus worden behouden. In Romeinen 5:10 leest u dat wij door de dood van Christus worden verzoend met God de Vader, maar wij worden behouden door Christus' leven — door de opstanding. Deze onderhavige passage schrijf ik op de dag die de wereld „paaszondag” noemt. Op deze dag zeggen de kerken en evangelisten veel over de opstanding van Christus, maar nagenoeg niets over de opstanding van allen die behouden zullen worden, en over de opstanding waardoor mensen behouden kunnen worden.

Alleen Jezus kon het offer brengen dat onze vroegere zonden vergeldt. De wereld moet evenwel naar behoud uitzien door zijn leven na zijn opstanding. De Kerk is de verloofde Bruid van Christus die met de Zoon van God zal trouwen bij diens terugkeer, na de opstanding van de leden van de Kerk. Nadat wij, als de vrouw van de Zoon van God, en als leden van het Gezin van God, de opstanding uit de doden hebben bereikt, zullen wij niet alleen erfgenamen en mede-erfgenamen met Christus zijn, maar in zekere zin ook mede-verlossers.

Het gezin van God zal groeien. Als koningen en priesters zullen de kerkleden in de opstanding medeheersers onder Christus zijn bij het herstellen van de regering van God over alle naties. Maar als priesters zullen wij tevens mede-verlossers met Hem zijn bij het verlossen van de wereld.

Waarom er eerstelingen nodig zijn

Waarom nu was het absoluut noodzakelijk dat de Kerk gedurende dit tijdperk behoud zou ontvangen, terwijl de rest van de wereld in geestelijke duisternis en misleiding werd gelaten?

Voordat Jezus zich kon kwalificeren als onze Verlosser en toekomstige Koning, was het noodzakelijk dat Hij, als de tweede Adam, zou doen wat de eerste Adam niet deed: Satan overwinnen en de denkwijze en regering van God kiezen. Als de kerkleden met en onder Hem willen regeren — als zij zowel priesters als koningen willen zijn, die helpen, onder Christus, bij het behouden van de wereld — dan moeten de leden van de Kerk zich eveneens kwalificeren door Satan te weerstaan en te overwinnen.

Dat zal niet worden geëist van de overweldigende meerderheid der anderen, wanneer behoud tot hen komt. Behoud zal pas tot hen komen als Satan is verwijderd. U ziet dus dat het verre van discrimineren tegen de rest van de wereld is, toen Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44). Het was noodzakelijk dat de Kerk zou worden geroepen in een tijd waarin elk lid zich van Satan moet afkeren en hem moet weerstaan en overwinnen. Anders zouden wij ons niet kunnen kwalificeren voor de schitterende positie van koning en priester in het koninkrijk van God gedurende de 1000 jaar.

Dit verklaart het *waarom* — het grote DOEL — van de Kerk.

Is de Kerk georganiseerd? — Zo ja, hoe?

Maar *wat* is de KERK — HOE IS ZIJ GEORGANISEERD — HOE functioneert zij?

Toen ik onder de leden van de Kerk van God kwam, waren er onder de leiders vragen aangaande de aard van de organisatie van de Kerk. In die tijd, in 1927, was de Kerk georganiseerd op het patroon van een halfjaarlijkse algemene conferentie. Iedere plaatselijke gemeente kon één lid naar de halfjaar-

lijkse algemene conferentie sturen en had aldus één stem in de verkiezing van functionarissen, en bij kwesties inzake doctrines en beleid van de Kerk. Een plaatselijke gemeente bestond soms uit niet meer dan vijf leden.

Omstreeks 1930 ontstond er echter verdeeldheid over de organisatie en het bestuur van de Kerk. In 1933 werd de Kerk zelfs in tweeën gedeeld. Twee leiders organiseerden een nieuwe Kerk, vertrokken uit het hoofdkwartier in Stanberry in de staat Missouri en richtten een nieuw hoofdkwartier op in Salem, West Virginia. Zij kozen een organisatievorm die zij ten onrechte „bijbelse organisatie” noemden.

Deze nieuwe organisatie bestond uit twaalf mannen die *apostelen* werden genoemd, aangeduid als „de twaalf”. Zeven mannen werden aangesteld in het ambt van diaken, van wie de voorzitter de penningmeester was. Dan waren er nog „de zeventig”: zeventig vooraanstaande dienaren. Dit werd overgenomen van het oude Sanhedrin van het judaïsme. Er waren in de Kerk echter niet genoeg geordineerde dienaren voor meer dan de helft van „de zeventig”.

De Rooms-Katholieke Kerk is georganiseerd volgens het hiërarchische systeem met de paus als hoogste gezagsdrager, vervolgens een college van kardinalen, een curie op het hoofdkwartier in het Vaticaan met aartsbisschoppen, bisschoppen en priesters.

De Presbyteriaanse Kerk is georganiseerd met de presbyters of ouderlingen als bestuur. De Congregationalistische Kerk delegeert het hoogste gezag aan de congregatie: „bestuur door goedkeuring van de bestuurd”.

Enzovoort. De kerken van deze wereld van Satan zijn georganiseerd volgens door de mens uitgedachte vormen. Maar de Bijbel geeft gedetailleerde richtlijnen met betrekking tot het kerkelijke bestuur. Jezus Christus is het Hoofd van de Kerk. Gods regeringsvorm is uiteraard hiërarchisch. God de Vader is het Hoofd van Christus — Hij is de enige Wetgever en de allerhoogste autoriteit.

In 1 Korinthe 12 zet God functies, ambten, bestuursvormen met posities uiteen zoals GOD ze in zijn Kerk heeft ingesteld:

„Ten aanzien van de uitingen des geestes, broeders, wil ik u niet onkundig laten . . . Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in be-

dieningen [bestuur], maar het is dezelfde Heer; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt . . . Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil. Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, ÉÉN LICHAAM vormen, zo ook Christus; want door één geest zijn wij [in de Kerk] allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen . . ." (1 Kor. 12:1, 4-6, 11-13).

Eén Kerk met één bestuur

Let er in het bijzonder op dat er slechts ÉÉN KERK is. Niet VELE kerken. De KERK is niet verdeeld. Er is slechts één Kerk. Geen moederkerk en een groot aantal kleine dochterkerken die zich in onenigheid hebben afgescheiden. Groepen die zich afsplitsen zijn NIET LANGER IN DE KERK. Het is de KERK die in de opstanding met Christus bij zijn komst zal trouwen — niet ruziënde kerken — niet groepen die zich hebben afgescheiden! Geen moederkerk en afvallige dochters. Dat zal duidelijker worden naarmate wij verdergaan.

Let er ook op dat de Kerk VERSCHIEDENE „werkingen” of WERKZAAMHEDEN leidt. Daarvoor zijn er in de ENE Kerk ook verscheidene BESTUREN en afdelingen, met een manager aan het hoofd van iedere afdeling (vers 4-6). Vergeet niet dat een afdelingshoofd NIET HET BELEID BEPAALT OF PROCEDURES EN DOCTRINES VASTSTELT. Hij bestuurt — voert uit en leidt — wat reeds van boven af is vastgesteld. Afdelingshoofden zijn in de Kerk uitsluitend aangesteld om toezicht te houden, leiding te geven, het beleid uit te voeren en de procedures en doctrines toe te passen die hun van bovenaf zijn aangegeven.

De ENE Kerk, die niet verdeeld is, krijgt opnieuw nadruk in vers 20: „Maar nu zijn er wel vele leden, doch SLECHTS ÉÉN LICHAAM” — ÉÉN ONVERDEELDE KERK. Ook GOD is uit meer dan één Persoon samengesteld, maar is toch slechts de ENE GOD! GOD is immers het heilige GODDELIJKE GEZIN. De leden van de Kerk zijn reeds verwekte zonen, verwekte leden van dat GODDELIJKE GEZIN. Maar zij zijn nog niet als GODDELIJKE WEZENS GEBOREN.

Let op vers 25: „Opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn,

maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen.”

Teneinde de vele werkzaamheden uit te voeren heeft God — niet een stemming van de leden — „sommigen aangesteld in de [Kerk], ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars”. Of zoals Efeze 4:11 nader specificceert: „En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars.”

Een apostel is „iemand die wordt uitgezonden” met Christus' evangelieboodschap; hij heeft tevens de supervisie op het verkondigen van die boodschap aan de wereld door andere middelen en personen. Bovendien ontving een apostel de supervisie over alle plaatselijke gemeenten of kerken (1 Kor. 16:1). De apostel Paulus had het toezicht op de kerken van de heidense wereld (2 Kor. 11:28).

De profeten die in het fundament van de Kerk zijn aangesteld zijn die van het Oude Testament, wier geschriften werden gebruikt om een aanzienlijk deel van de leer en werking van het evangelie en het Nieuwe Testament te vormen. Er worden geen profeten genoemd die in de nieuwtestamentische Kerk leiding gaven of predikten.

Evangelisten waren vooraanstaande dienaren die het evangelie aan het publiek verkondigden; een evangelist richtte ook plaatselijke gemeenten op en hield onder de apostel toezicht op een aantal kerken. Daarom kan een evangelist op het hoofdkwartier van de Kerk of het werk van vandaag uitvoerende functies onder de apostel bekleden. Een evangelist is niet noodzakelijk aan één plaats gebonden. Pastors zijn dienaren aan het hoofd van een plaatselijke gemeente of groep van plaatselijke gemeenten. Vervolgens werden er in de Kerk leraars geplaatst; deze hoeven niet altijd predikers in het openbaar te zijn. Alle dienaren en leraren worden in andere nieuwtestamentische teksten oudsten genoemd. Derhalve zijn er in Gods Kerk van vandaag zowel predikende als niet-predikende oudsten. Predikende oudsten hebben de zorg voor plaatselijke gemeenten. En sommige oudsten, die niet tot het publiek prediken, worden in de Kerk van vandaag plaatselijke oudsten genoemd.

Tempel waarnaar Christus zal komen

Nu verder over de ORGANISATIE VAN DE KERK.

De KERK is het geestelijke Lichaam van Christus, geen seculiere of wereldlijke organisatie, club of instituut. Niettemin is zij IN HOGE MATE GEORGANISEERD.

Zie nu hoe nauwkeurig georganiseerd: „Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.” Merk op dat de Kerk een familie of GEZIN is, evenals GOD een goddelijk GEZIN is: het „huisgezin van God”.

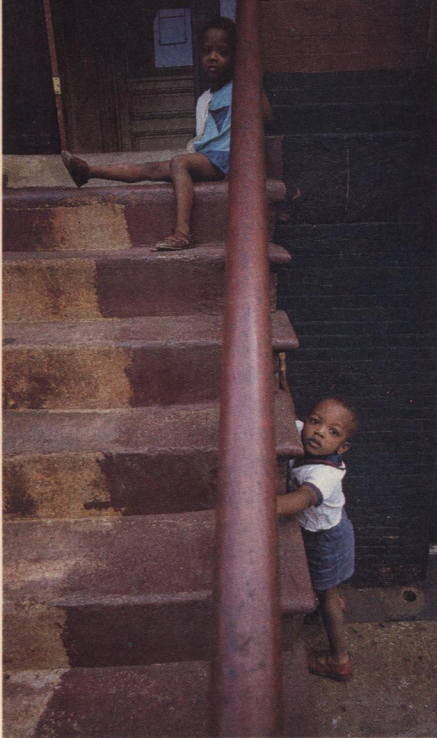
Verder: „Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk” — de Kerk is een bouwwerk dat „goed ineensluit” (GOED GEORGANISEERD is — alle delen zijn verbonden en functioneren samen in harmonie en teamverband) — „op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Ef. 2:19-22). Deze tekst openbaart ondubbelzinnig de tempel waarnaar de verheerlijkte, wereldregerende Christus zal komen bij zijn spoedige wederkomst. Er is geen bijbeltekst die de bouw van een materiële tempel in Jeruzalem voerspelt vóór Christus' komst. Het 40e hoofdstuk van Ezechiël evenwel beschrijft een tempel die na de terugkeer van Christus zal worden gebouwd.

De Kerk moet zich dus ontwikkelen tot een HEILIGE TEMPEL: de geestelijke TEMPEL waarnaar Christus zal komen — evenals Hij bij zijn eerste komst naar een materiële tempel van steen, metalen en hout kwam.

Verder in Efeze 4:16: „En aan Hem [het hoofd, Christus — vers 15] ontleent het gehele lichaam als een wel-sluitend geheel” — GEORGANISEERD — „en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams . . .” „Bijeengehouden” duidt op een hechte band, een eenheid als bij iets wat aan elkaar is gelast. Dit toont een GEORGANISEERDE EENHEID EN HARMONIE! Er wordt geboden dat de leden van de Kerk zo zijn verenigd dat „allen eenstemmig” zijn (1 Kor. 1:10).

Het oudtestamentische Israël, de Kerk van het Oude Testament, was eveneens een natie in de wereld — zij het niet VAN de wereld. De REGERING van Israël was HIËRARCHISCH. Het was een theocratische regering: bestuur
(Zie verder pagina 21)

GEZINNEN ZONDER VADER

Hoe kan de crisis in de getto's een halt worden toegeroepen?

Earl H. Williams

Werkend in Amerika's grootste binnenstad, New York City, zie en beleef ik, als zwarte echtgenoot en vader, dagelijks de resultaten van de ineenstorting van het gezin. Ik zie een hele bevolkingsgroep zichzelf vernietigen. Dit is niet alleen een probleem van het negergetto, het raakt alle sectoren van onze maatschappij — het is een nationale crisis en deze verspreidt zich over alle stedelijke gebieden in de wereld.

En tussen haakjes, niet alle zwarten zijn misdadigers of straatarme mensen. Veel zwarten zijn verantwoordelijke, succesrijke mensen met een stabiel gezinsleven. Het probleem treft de zwarten van het getto het meest en daarop moeten wij onze aandacht richten.

De wortels

De problemen van het zwarte getto gezin vormen een versterkte microkosmos van de samenleving als geheel. Op alle terreinen wordt het gezin aangevochten.

Waarom zouden wij ons verbazen over het hoge percentage gezinnen in het getto met een vrouw aan het hoofd, wanneer in de V.S. 50 procent van de huwelijken op een scheiding uitloopt? Waarom zouden wij geschokt zijn over de escalatie van het aantal onwettige geboorten in het getto, wanneer „samenwonen” een ingeburgerde gewoonte is geworden? Waarom zouden wij schrikken van de misdaad in de straten van het getto, wanneer de witeboordenmisdadigheid in de hoofdstraat toeneemt?

Het grote verschil is dat wat er in het getto gebeurt fataler en kwaadaardiger is. Het leven van hele generaties mensen wordt verspild als gevolg van het feit dat de gezinnen geen vader hebben. Maar wat kan daaraan gedaan

worden? Hoe kan het zwarte gezin in het getto in ere worden hersteld?

Het verleden vormt een sleutel tot het heden. Het is met de arme zwarte gezinnen niet altijd zo gesteld geweest. De zwarten zijn, historisch gezien, geen onverantwoordelijke mensen wanneer het gezin en werk betreft. Een blik op het zwarte gezin van gisteren zal ons helpen de problemen van vandaag op te lossen.

In de moeilijkste tijden hebben zwarte gezinnen een diepgewortelde verplichting gevoeld om bijeen te blijven. Dat gevoel van verbondenheid bloeide zelfs in weerwil van het systeem van de Amerikaanse slavernij. Wanneer een lid van een gezin werd verkocht, bleven de banden van genegeheid, liefde en trouw bestaan. Wanneer een slaaf ontsnapte, was het niet ongebruikelijk dat hij zijn leven waagde en terugkeerde om zijn gezin te bevrijden.

Na de slavernij bloeide het zwarte gezin, in weerwil van discriminatie en daarmee gepaard gaande armoede. De onuitroeibare trouw aan het gezin bleef voortbestaan.

Tijdens de moeilijke jaren die volgden op de Amerikaanse Burgeroorlog (1861-1865), was de zwarte echtgenoot het middelpunt van zijn gezin. Om zijn gezin te onderhouden werkte hij hard als deelpachter of in functies die enige scholing vereisten. Vaak werkten zijn kinderen met hem mee, waardoor er een hechte relatie ontstond.

Door hard te werken als kostwinner en beschermer verwierf hij het respect van zijn gezin, en dit respect vertaalde zich in een gevoel van eigenwaarde. Hij was een echtgenoot, een vader — een man.

De traditionele zwarte kerk verleende stabiliteit aan de zwarte en zijn

gezin door het een doel te geven. Als men zich maar bleef inspannen zou alles „in de toekomst” beter worden, werd hun gezegd.

Na de Eerste Wereldoorlog begonnen veel zwarte gezinnen te verhuizen naar „het Beloofde Land” — de grote steden in het noorden van de V.S. De aspiraties en het harde werken van de zwarte wonnen het van zijn gebrek aan scholing en van de vooroordelen van de maatschappij. Zijn doel was een beter leven voor zijn gezin en hij begon succes te oogsten.

Door de verhuizing en de nieuwe welvaart bleef het gezin bijeen. Volgens een onderzoek uit 1925 woonden in New York City vijf op de zes kinderen onder de zes met beide ouders. De principes van trouw aan het gezin, hard werken, zelfrespect en inspiratie vanuit de kerk bleven de zwarten in de grote steden succes brengen.

Omstreeks 1948 had de werkgelegenheid voor zwarten haar hoogtepunt bereikt. Met 87 procent lag de werkgelegenheid voor zwarte mannen zelfs boven die voor blanke mannen. Een kleine hoogontwikkelde welvarende zwarte middenklasse begon op te komen. Ook de ongeschoolden konden nog steeds zinvol werk vinden en hun gezin onderhouden.

Oorzaken en gevolgen

In de jaren '50 echter begonnen die werkgelegenheidscijfers te dalen en met die daling daalde ook het levenspeil van de zwarte en zijn gezin. Tegenwoordig heeft slechts 54% van alle zwarten in de werkende leeftijd (vrouwen buiten beschouwing gelaten) een baan. En wat nog verontrustender is, de mannelijke zwarte bevolking boven de 18 is sinds 1960 verdubbeld.

Wat is er gebeurd met de aan zijn gezin toegewijde, minder ontwikkelde,

hardwerkende, godsdienstig ingestelde zwarte uit het recente verleden? „De vooruitgang” is aan hem voorbijgegaan.

In het agrarische en industriële Amerika hielp hard werken de minder geschoolden om zich in leven te houden. Maar in het zich ontwikkelende technologische tijdperk van de jaren '60 en '70 waren het niet spierkracht en zweet die veel geld opbrachten.

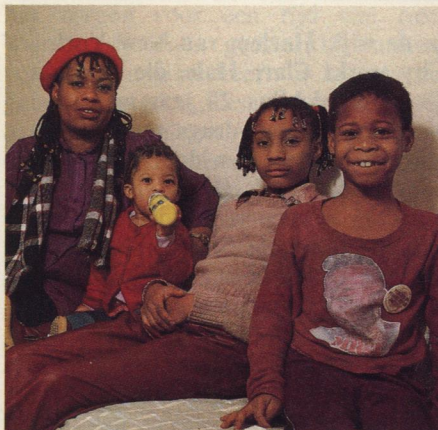
De waarde van de halfgeschoolde, hardwerkende man is voortdurend verminderd. In een maatschappij die mannelijkheid gelijkstelt met het vermogen om veel geld te verdienen, worden veel zwarte mannen psychologisch gecastreerd.

Veel zwarten hebben geen opleiding om in deze technologische en uiterst prestatiegerichte maatschappij te kunnen overleven.

De vaders die het redden door hard te werken, ontdekten plotseling dat er meer nodig was dan hard werken alleen. Zij konden niet langer succesvol meedingen. Tegelijkertijd ging de maatschappij steeds meer nadruk leggen op materialisme.

Met de opmars van de technologie en het materialisme ontstond de rebel-

Een dakloos gezin ontvangt hulp in een centrum voor stadsgezinnen in New York. De voormalige gouverneur James R. Thompson van Illinois in gesprek met toeschouwers van de jaarlijkse „Bud Billiken”-parade — genoemd naar een fictief personage dat door de *Chicago Defender* werd geschapen. De parade is speciaal voor jongeren bedoeld en wordt door zwarte zakenmensen gefinancierd.

lie tegen de traditionele waarden en de traditionele moraal. Een deel van de samenleving verklaarde God dood. „De nieuwe moraal” werd geboren. Alles kan en mag als het prettig is. Al deze factoren in de maatschappij hadden een versterkte uitwerking op het zwarte gezin in het getto.

Vanaf het einde van de jaren '60 kozen veel zwarte jongeren ervoor zich terug te trekken uit een maatschappij waarop zij slecht waren voorbereid. Zij sloten zich aan bij een subcultuur van eigen makelij, waarin zij eigen baas waren en hun eigen regels stelden.

Zij verwierpen de traditionele rol van man en vader. Zij verloren de verbondenheid met het gezin en legden zich erop toe „alle vrouwen te krijgen” — mannelijkheid werd sexueel prestatievermogen. Het harde werken zeiden zij vaarwel. Hun inspiratie zochten zij niet langer bij God en de kerk. Zij maakten zichzelf tot goden (in hun bendes) en lieten hun wil botvieren op hun slachtoffers.

Zo ontstond er een nieuwe subcultuur: de cultuur, de levensstijl van het getto. In deze subcultuur leven en sterven gezinnen zonder vaders. De man verwekt kinderen voor wie hij geen

vader is — en laat hen dezelfde fatale kringloop in het getto voortzetten.

Het noodzakelijke leiderschap van het zwarte gezin in het getto is letterlijk aan het uitsterven. De voornaamste doodsoorzaak onder zwarte mannen is moord. Een zwarte heeft een kans van 1 op 29 om te sterven door moord en nog wel door de hand van zijn „broeders”.

Een ander groot percentage aspirant-vaders is niet in staat als zodanig te functioneren, daar velen hun tijd in de gevangenis uitzitten en weer anderen in hoger sferen verkeren (als drugverslaafden).

Zo hebben wij gezinnen zonder vader. Gezinnen die alleen maar snel kunnen afglijden en tot mislukking zijn gedoemd.

Wat kan hieraan worden gedaan? Veel, indien men oren heeft om te horen. Het gezin in ere herstellen is een van de hoofddoeleinden van dit tijdschrift en dit werk.

De volgende generatie

Kinderen zijn onze hoop voor de toekomst. De pasbevrijde slaven in 1863 begrepen dit en velen vochten opdat hun kinderen en kleinkinderen werkelijk vrij zouden kunnen zijn.

Wij moeten met diezelfde vastberadenheid en ijver vechten om onze kinderen te bevrijden uit de ketenen van onwetendheid, misdaad en armoede.

Het verstand van onze kinderen kan zo worden geleid dat er in de toekomst een beter leven mogelijk is. „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken”, aldus koning Salomo (Spr. 22:6).

De oplossing van dit probleem begint in de wieg. Aangezien de meeste gettokinderen met alleenstaande moeders leven, moeten wij eerst de moe-

ders helpen om hun kinderen te helpen.

Moeders moeten hun levensstijl veranderen. Sommige van hen zijn best tevreden; zij voelen zich wel „behaaglijk” in de bijstand waaraan zij gewend zijn. Anderen worden door een gevoel van hopeloosheid gegrepen; zij voelen zich veroordeeld tot een manier van leven die hen en hun kinderen emotioneel tot slaven maakt.

Deze moeders moeten worden door-drongen van de wens om iets te bereiken. Om uit de bijstand te komen en zelfstandig te worden. Dit tijdschrift maakt duidelijk dat dat mogelijk is en tevens hoe zij dat moeten aanleggen.

De overheid heeft de fout gemaakt geld uit te delen, terwijl men in werkelijkheid een handreiking nodig had — een hand die anderen helpt zichzelf te helpen.

Een uitdaging motiveert mensen. Ook mensen met een uitkering. Mensen veranderen niet voordat zij de noodzaak daarvan inzien.

Wanneer zij zien dat bijstand is gekoppeld aan deelname in een programma voor uiteindelijke zelfstandigheid, gaan velen tot daden over. Deze noodzakelijke aanpak bij het verlenen van bijstand, bijstand om te helpen onafhankelijk te worden, ontbreekt maar al te vaak in deze wereld die van de kennis van Gods weg is afgescheiden.

Een succesvol beleid zou een programma opstellen waarbij de moeders stapsgewijs uit de bijstand worden geholpen. Een driefasenplan van voorbereiding, persoonlijke deelname en uit-treding uit het systeem zou het leven van velen veranderen.

Als de moeders kleine kinderen hebben en hun verblijf thuis noodzakelijk is, zouden zij schriftelijk onderwijs kunnen volgen. Als de kinderen ouder zijn zouden de moeders klassikaal onderwijs kunnen volgen.

Het betrokken zijn bij de voorbereiding en de scholing zou het extra voordeel bieden dat het de moeders een positieve instelling verschaft ten opzichte van zichzelf en hun kinderen. Zij zullen worden geïnspireerd door het feit dat zij greep op hun leven hebben, dat zij weten naar God te kunnen gaan om hulp, en in staat zijn iets positiefs uit te richten om er verandering in te brengen. En, wat het belangrijkste is, zij zullen loskomen van de levensstijl die hen omringt. Zij zullen inzien dat er hoop is op een beter

In de wijk Harlem van New York City werkt Clare Hale, die reeds in de 80 is, al bijna 20 jaar met kinderen van aan drugs verslaafde moeders. Honderden door drugs aangetaste baby's en andere kinderen worden verzorgd door het personeel van het 5 verdiepingen tellende Hale House. Normaliter verblijven de kinderen er gedurende 18 maanden, de tijd waarin de ouder die het kind terug wil hebben een ontwenningprogramma doorloopt.

leven. Zij zullen ontdekken dat zij kunnen ontkomen aan de slavernij van het getto en zijn wrede slavendrijvers (misdaad, drugs, armoede, e.d.).

De moeders zullen de weg naar succes banen, waarlangs hun kinderen zullen voortgaan. Er bestaan op dit moment al enkele van deze programma's maar er zijn er meer nodig.

Onderwijs de kinderen

Een moeder moet haar tijd en energie inzetten om het karakter en het verstand van haar kind te vormen. Zij moet al vroeg haar jonge kinderen het verlangen om te leren bijbrengen, het verlangen om de werkelijke geestelijke waarden te verwerven als goed gedrag, respect voor anderen en rustig kunnen luisteren. Wanneer dit gelukt is, moet het kind worden gestimuleerd om op school zijn best te doen.

De subcultuur van het getto is tegen de school, gericht tegen leren. Het is „in” de school vroegtijdig te verlaten en op straat rond te hangen. Met lezen, rekenen en schrijven red je het niet in het getto.

Onderwijzers moeten hun leerlingen helpen inzien dat de levensstijl van de straat de weg naar de dood is! De kinderen moeten inzien dat het leven van de straat geen leven is. Sommige scholen doen een poging dit te bereiken, maar er moet veel meer worden gedaan.

Ook moet aan de leerlingen worden getoond dat de school nuttig is. Zij moeten zien dat hun inspanningen op school resultaten afwerpen, nu en in de toekomst. Zij hebben voortdurend bemoediging en motivatie nodig van de kant van de school en de ouders om in het juiste spoor te blijven. Er moet hun worden getoond dat zij het kunnen redden — dat zij kunnen slagen! De regels voor succes, zoals het stellen van een doel, vindingrijkheid, volharding en, boven alles, de leiding en hulp van God, moeten voortdurend worden benadrukt. (Vraag om ons gratis boekje *De zeven regels voor succes*.)

Het schoolprogramma moet relevant zijn en van praktische waarde voor hun leven.

De nadruk moet liggen op gespecialiseerde praktische scholing die hen voorbereidt op verantwoordelijkheid en werk. Zij moeten worden

De auteur van dit artikel met zijn vrouw en zijn drie kinderen. De heer Williams is afgestudeerd in computerwetenschap. Thans is hij als geordineerd dienaar van de Worldwide Church of God werkzaam in New York City.

toegerust om met succes te werken in de maatschappij.

Geestelijke rijpheid

In het verleden verschaft de zwarte kerk inspiratie en hoop om te streven naar een beter leven. Maar er is meer nodig dan emotionele inspiratie om een volk te redden. Er is meer nodig dan hoop op een beter leven. Er is karakterontwikkeling voor nodig — en daarvoor is het onderwijzen van een levenswijze nodig. Het christendom wordt verondersteld een levenswijze te zijn die iedere dag opnieuw elk facet van het leven raakt.

Maar de waarheid is: „Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis” (Hos. 4:6). Kennis niet alleen van hoe wij ons brood moeten verdienen, maar, belangrijker nog, van hoe wij moeten leven.

Dit tijdschrift maakt al meer dan 50 jaar duidelijk dat gehoorzaamheid aan Gods hoogste geestelijke wet de weg naar ware vrijheid en succes is. Als Gods wetten zouden worden onderwezen en gehoorzaamd zou elk probleem in het getto — en buiten het getto — zijn opgelost.

Neem het probleem van het motiveren van mensen om te werken en het zorgen voor een tijd van rust waarin zij zich geestelijk kunnen vernieuwen. God heeft in het vierde gebod gezegd: „Zes dagen zult gij *arbeiden* en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God” (Ex. 20:9-10). Hoeveel mensen houden zich aan dit gebod? En het achtste gebod zou eerlijk werk garanderen. Er zouden geen roofovervallen meer zijn. God zegt: „Gij zult niet stelen” (Ex. 20:15).

De ongelooflijk escalerende statistieken van vermoorde zwarten zou-

den verleden tijd zijn. Hoe? Door gehoorzaamheid aan het zesde gebod: „Gij zult niet doodslaan” (Ex. 20:13).

En het probleem van de onwettige geboorten? God zegt: „Gij zult niet echtbreken” (vers 14). Aan jonge mensen moet geleerd worden dat sex is voorbehouden aan het huwelijk, wil het gezin en onze hele generatie overleven.

Een volk redden

De zwarten in het getto staan voor een grote uitdaging. Wat nodig is, is energie en hulpbronnen te richten op dit vraagstuk van leven en dood.

De almachtige God zegt dat het hart van de vaders terug tot de kinderen moet worden gebracht en het hart van de kinderen tot hun vader, „opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban” (Mal. 4:6). Dat is ernstige taal! God neemt dit vraagstuk niet licht op.

De jonge zwarte heeft een voorbeeld nodig om zo zijn leven te kunnen veranderen. Een positief voorbeeld dat toont dat jongeren in de maatschappij kunnen slagen. De jongeren moeten worden aangemoedigd om op school te blijven en de opleiding te verwerven die nodig is om een baan te vinden en leidinggevende capaciteiten te ontwikkelen. Zij moeten ertoe worden geïnspireerd echt man te worden en te zorgen voor vrouw en kinderen.

U hoeft niet te wachten tot de overheid programma's ten uitvoer brengt. Als wat ik beschreven heb, op u van toepassing is, kunt u nu al beginnen met het in de praktijk brengen van de oplossingen die in dit tijdschrift zijn gegeven! Met Gods hulp kunt u uw leven veranderen. □

HET GEZAG VAN DE BIJBEL

De Bijbel spreekt met goddelijk gezag

Herbert W. Armstrong

Als Jezus zijn onderricht beëindigde, waren de mensen verbaasd over zijn leer: „Want Hij leerde hen als gezaghebbende en niet als hun schriftgeleerden” (Matth. 7:28-29).

Jezus vertelde ons niet alleen over de juiste levenswijze. Hij zei ook: „Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Joh. 14:6).

Het getuigt van de hoogste vorm van *eigendunk* als een mens zoiets zegt — *tenzij het waar is!* En wat moeten we denken van het boek dat al deze uitspraken bevat?

Jezus sprak van „de schriften” als Hij het over de Bijbel had en zei tegen de mensen: „Onderzoek de Schriften . . . die zijn het, die van Mij getuigen” (Joh. 5:39; *Statenvert.*). Ook zei Jezus: „Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat” (Matth. 4:4). Later verklaarde de apostel Paulus: „Al de Schrift is van God ingegeven” (2 Tim. 3:16; *Statenvert.*). En Petrus instrueerde de christenen om acht te slaan op het „profetische woord, dat zeer vast is” (2 Petr. 1:19; *ibid.*).

Alleen de Bijbel openbaart God

Letterlijk duizenden verschillende „religieuze boeken” hebben de bedoeling ons te vertellen over geestelijke waarheden, geestelijke machten en juiste levenswijzen. Jaarlijks komen er nog vele bij.

Maar er is en was altijd maar één Boek dat met het gezag van God spreekt — dat de bijzonderheden openbaart en beschrijft van de schepping en van Gods plan en doel voor de hele mensheid.

De Bijbel geeft de details van de schepping van de mens en van het doel achter de schepping van de mens. Paulus schreef: „Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging

hebben” (Rom. 1:20). De onmetelijke, geordende schepping met haar ingewikkelde en onveranderlijke wetten van de zwaartekracht, de traagheid en de aërodynamica vereist een grote Schepper, Ontwerper en Wetgever.

De schepping ontstond niet zomaar, door blind toeval! Bovendien openbaart alleen de Bijbel het doel van de mens en van waarom hij werd geschapen. „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen” (Gen. 1:26). De mens werd gemaakt naar Gods beeld, maar met beperkingen, en hij is het enige schepsel waaraan een goddelijk potentieel is gegeven: waaronder een verstand om mee na te denken, een scheppende verbeeldingskracht en het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden.

De mens moet deze goddelijke vermogens ontwikkelen, in genade en kennis groeien (2 Petr. 3:18), met behulp van God de menselijke natuur overwinnen en tenslotte zich kwalificeren om met God en Christus over de hele schepping te regeren (Openb. 2:26; Hebr. 2:6-10).

Paulus zegt dat ijdele mensen die de eenvoudige, duidelijke waarheid verwerpen dwaas zijn — en tegenwoordig vaak „geleerde dwazen” (Rom. 1:22). Het enige boek dat de schepping gedegen beschrijft is de Bijbel. *Geen ander boek geeft zelfs maar bij benadering een onthulling van de antwoorden op de vragen hoe wij hier zijn gekomen, waarom wij werden geboren en waar wij naar toe gaan.*

Gedetailleerde, nauwkeurige profetieën

Slechts een grote God kan door zijn geïnspireerde Woord de gebeurtenissen die in de bijbelse profetieën worden beschreven voorspellen en vervolgens laten gebeuren! Een reeks treffende profetieën die honderden jaren tevoren werden geschreven, betreft de komst van Christus en het doel van zijn leven als mens op aarde.

In Genesis 3:15 vinden wij de eerste zinspeling op het beloofde „zaad” van de vrouw, dat Satan zou overwinnen. Reeds in Genesis 4:1-7 gaf God de noodzaak van een bloedoffer aan — het slachten van een

dier — dat wees op het offer van de Messias als het „Lam Gods”. „Want de ziel van het vlees is in het bloed . . . want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen” (Lev. 17:11; *Statenvert.*).

De profeet Jesaja openbaarde dat de Messias „gestalte noch luister [zou hebben] . . . noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd” (Jes. 53:2). Zevenhonderd jaar later wijst Mattheüs erop dat Judas Jezus de Messias of Christus moest kussen opdat de Joodse leiders die Hem kwamen arresteren zouden weten wie Hij was (Matth. 26:48).

Jesaja beschreef ook hoe Jezus zijn aanklagers niet zou antwoorden (Jes. 53:7), hoe Hij in de nacht een overhaast en onwettig proces zou ondergaan (vers 8), hoe Hij in het graf van een rijk man zou worden gelegd (vers 9) en ook hoe Hij zou bidden voor de overtreders (vers 12). Merk op hoe treffend de vervulling was in Lukas 23:34: „En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.”

De levendige beschrijving van Jezus' lijden in Jesaja 52 en 53 toont opnieuw aan dat de allerhoogste God van hemel en aarde via de Bijbel spreekt!

„Zoals velen zich over u ontzet hebben — zo zeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte” (Jes. 52:14). Het evangelie van Johannes beschrijft de verschrikkelijke kastijding die Jezus ontving op de morgen van het Pascha: „Toen nam dan Pilatus Jezus en liet Hem geselen. En de soldaten vlochten een kroon van doornen, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen kleed om, en zij traden op Hem toe en zeiden: Gegroet, Koning der Joden! En zij gaven Hem slagen in het gelaat” (Joh. 19:1-3).

Meer dan 200 jaar na Jesaja voorspelde Zacharia hoe Jezus voor 30 zilverstukken zou worden verraden en dat dit bloedgeld in de Tempel zou worden geworpen en uiteindelijk zou worden gebruikt om het land van een pottenbakker te kopen (Zach. 11:12-13). Vijfhonderd jaar later deden Judas en de Joodse priesters dat inderdaad met het geld dat voor het verraden van Jezus was beloofd (Matth. 27:3-8).

Tientallen mensen gaven, op verschillende tijden en plaatsen, ingewikkelde bijzonderheden van de toekomstige geboorte, het leven en de dood van de beloofde Messias. Een heel volk gaf, 1500 jaar lang, jaarlijks, en precies op de datum waarop zijn dood zou plaatsvinden, uitdrukking aan de wijze waarop Hij zou sterven.

Zou ook maar iets anders dan de rechtstreekse inspiratie van God hiervoor verantwoordelijk kunnen zijn?

Bijbelse beloften

Overall in de Bijbel vinden wij beloften die voor de grote God, die dit Boek inspireerde, *bindend* zijn — indien wij ons aandeel leveren!

Jakobus 5:14-15 verklaart: „Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem

vergifenis geschonken worden.”

God belooft eveneens degene die trouw zijn tienden betaalt te zegenen: „Brenge de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten” (Mal. 3:10).

God daagt ons uit om Hem hierin te „beproeven” — om trouw en met een juiste instelling ons aandeel te leveren, en dan getuige te zijn van zijn beloofde zegen.

Ook beseffen de meeste mensen niet dat onze Schepper beloofd heeft dat er goede resultaten zullen zijn als wij zijn instructies volgen ten aanzien van een juist onderricht voor onze kinderen. Lees in Spreuken 22:6: „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken.”

Wie Gods methode van kinderopvoeding consequent volgt, zal steeds goede resultaten bereiken. De kinderen zullen dan misschien niet volmaakt zijn, maar zij zullen zoveel beter af zijn dan de gemiddelde jongere in onze gedegeneerde maatschappij, dat het verschil duidelijk zal zijn.

Gods wetten en wegen

De toepassing van Gods wetten voor de gezondheid riep uiteindelijk de Zwarte Dood een halt toe. Men schat dat de Zwarte Dood alleen al in de 14e eeuw één op de vier mensen het leven heeft gekost! Vele geschiedschrijvers achten het de afschuwelijkste ramp die ooit in de geschiedenis van de mens werd opgetekend.

Wat deed tenslotte het getij keren tegen deze gevreesde ziekte?

De procedure was afkomstig uit Leviticus 13:46: „Zolang hij de plaag heeft, blijft hij onrein; hij is onrein; afgezonderd zal hij wonen, buiten de legerplaats zal zijn verblijf zijn.” Opmerkelijke historici schrijven de opkomst van een nieuw tijdperk in doeltreffende ziektebestrijding toe aan de Bijbel.

„De anti-leprawetten in Leviticus 13 kunnen worden beschouwd als het eerste model van gezondheidswetgeving . . . Zodra de Europeanen zagen dat de toepassing van de bijbelse quarantaine de lepra onder controle bracht, pasten zij hetzelfde principe toe tegen de Zwarte Dood. De resultaten waren even spectaculair, en miljoenen levens werden gered” (*None of These Diseases*, S.I. McMillen, M.D.).

Verbazingwekkend? Dat behoort het niet te zijn.

Maar voor mensen die menen dat de Bijbel een verzameling van louter religieuze tradities, mythen en sentimentaliteiten is, kunnen treffende voorbeelden als deze bijzonder instructief zijn. Niet alleen voor het „hiernamaals”, maar ook in het hier en nu kan onze bereidheid om precies te doen wat de Bijbel zegt het verschil tussen leven en dood uitmaken. Want de Schepper, de Opperste Geest van het universum, is de directe Auteur van de Bijbel. En Hij vertelt ons in dit Woord: „Op zulken sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft” (Jes. 66:2).

Wij kunnen dit doen met een steeds groeiend geloof en vertrouwen in Hem die ons het Boek der boeken gaf. □

Wetenschap twijfelt aan Darwin

De nieuwe critici van Charles Darwins verklaring van evolutie zijn geen misleide „creationisten”. Veeleer worden zij aangetroffen onder de meest gerespecteerde aanhangers van de evolutie.

„Terwijl biologieleraars de kinderen van de jaren '80 de modern-

ste leerboekversie van Darwins evolutietheorie blijven onderwijzen,” aldus de auteur Jeremy Rifkin, „hebben sommige hogepriesters van de biologie hun eigen heilige teksten vrijwel afgezworen.”

Een der critici van Darwins evolutietheorie is dr. Pierre P. Grassé, een Fransman die tot de grootste thans levende biologen ter wereld wordt gerekend. Dr. Grassé merkte het volgende op: „De verklarende doctrines van de leer van de biologische evolutie houden geen stand tegen diepgaande objectieve kritiek . . . Door het gebruik en het misbruik van obscure uitgangstellingen en van stoutmoedige, maar veelal slecht gefundeerde afleidingen heeft men een pseudowetenschap geschapen.”

David Raup, curator van het Field Museum of Natural History te Chicago, is van mening dat het fossiele bewijsmateriaal geen steun geeft aan een geleidelijke evolutie: „Het is nu zo'n 120 jaar na Darwin, en onze kennis van de fossiele annalen is geweldig toegenomen . . . Maar vreemd genoeg hebben we nu *zelfs nog minder* voorbeelden van evolutionaire overgangperiodes dan waarover we in de tijd van Darwin beschikten.”

In feite zijn David Raups verklaringen nog te voorzichtig. Rifkin: „Wat de 'annalen' te zien geven is bijna een eeuw van geknoei en bedrog door geleerden die met geweld proberen diverse fossiele stukjes en brokjes in te passen in de denkbeelden van Darwin — zonder enig resultaat” (*Algeny*, pag. 125).

Wat is dan de nieuwe evolutietheorie? De biologen zijn nog steeds aan

het zoeken naar een nieuwe verklaring. Maar één ding is zeker: het idee dat alle leven zijn ontstaan vond in een automatisch verloopend evolutieproces is eindelijk naar de prullenmand verwezen. De aanhangers van de evolutieleer hebben nu een beroep gedaan op iets dat zij „Geest” noemen. Een groot deel van dit nieuwe concept is gebaseerd op de filosofie van Alfred North Whitehead.

Rifkin: „In de denkwijze van Whitehead en zijn aanhang vormt elk levend ding een miniatuurafspiegeling van de totale geest waaruit het universum bestaat . . . Het doel van de evolutie is de voortdurende toeneming van deze geest tot hij het heelal vult en er een mee wordt” (*Algeny*, pag. 188).

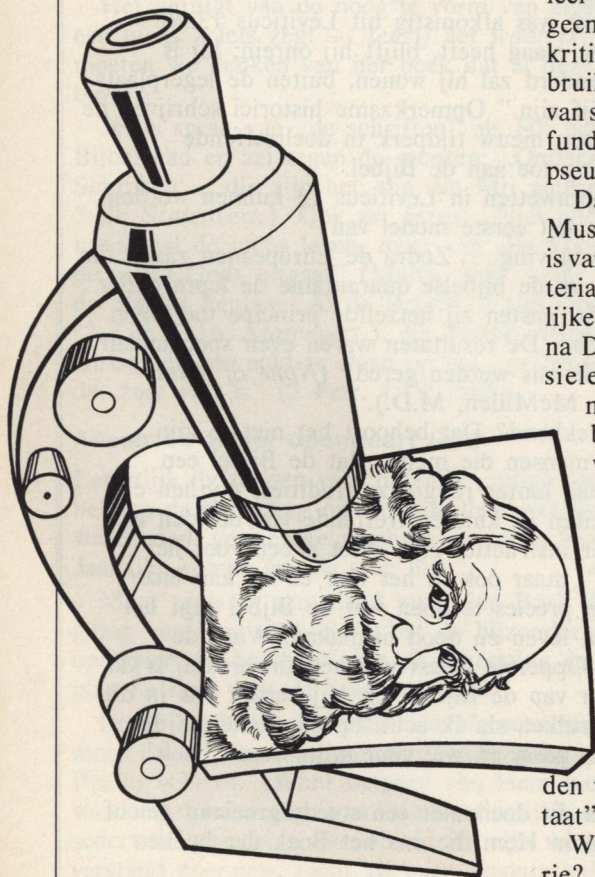
Waar het allemaal op neerkomt, is dat de „evolutionisten” nog steeds worstelen met het idee van „Geest”. Wat is deze „Geest”? Er zijn slechts twee antwoorden mogelijk: ofwel men moet erkennen dat „Geest” in feite de Schepper-God, de maker van alle dingen, is en dat wij door al het bestaande worden gedwongen de superioriteit van zijn scheppende intelligentie te erkennen — ofwel het alternatief aanvaarden en de natuur zelf vereren, dat wil zeggen, datgene dat geschapen is door er het begrip „Geest” aan toe te kennen.

Toen de apostel Paulus kritiek leverde op de oude greekse wijsgeren, wierp hij daarmee een uitdaging op aan het nieuwe denkbeeld van evolutie (dat de verdenking op zich laadt zijn wortels te hebben in de filosofie van de Oudheid): „Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld *uit zijn werken* met het verstand doorzien.”

Maar de meeste evolutieaanhangers verwerpen God als de Schepper. Het gevolg? „. . . hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen gelijkt op het beeld van een vergankelijk mens . . .” (Rom. 1:20-24).

Conclusie? De „Geest” die het totaal van het universum omvat, is de Schepper God, en elk levend ding is een afspiegeling van zijn scheppende geest. (Bent u geïnteresseerd in een diepgaand antwoord op deze kwestie, schrijf ons dan om ons boekje *Bestaat God?*)

— Paul Kroll

de Kerk

(Vervolg van pagina 13)

van hoog naar laag — het precieze tegendeel van „democratie”.

De KERK is eveneens georganiseerd onder een theocratisch bestuur, dat hiërarchisch van vorm is. In de Kerk worden de functionarissen niet door de leden aangesteld. God stelt ZELFS DE GEWONE LEDEN in de Kerk aan (1 Kor. 12:18).

Jezus zei expliciet: „NIEMAND KAN tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44). De wereld, met uitzondering van de speciaal geroepen mensen, is van God AFGE-SNEDEN!

We hebben zojuist de waarheid behandeld dat GOD in de Kerk op het menselijke vlak onder Christus functionarissen aanstelt. Zij worden niet door de leden gekozen. Toch zijn er kerken van deze wereld waarin men gelooft in bestuur door de gehele vergadering — „democratie” — en zij noemen zich dan „congregationalistisch”. Anderen hebben zich georganiseerd in een bestuur door dienaren of presbyters en noemen zich „Presbyteriaans”. Sommigen volgen Luther en noemen zich „Luthers”. Sommigen volgen Wesley, die sterk hechtte aan „methode”, en zij noemen zich „Methodisten”. Sommigen leerden Gods waarheid over de doop kennen en noemden hun kerk

„Baptistisch”. Eén kerk streefde naar totale universele wereldheerschappij, en noemde zich „Katholiek”, wat „universeel” betekent. Wat is de naam van de Kerk die door Jezus werd opgericht?

Ware naam van de Kerk

Jezus bad voor zijn Kerk: „Heilige Vader, bewaar hen *in uw naam*, welke Gij mij gegeven hebt, dat zij EÉN zijn zoals Wij. Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik hen *in uw naam*... Maar nu kom Ik tot U... Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet UIT de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn NIET uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in UW WAARHEID; UW WOORD IS DE WAARHEID” (Joh. 17:11-17).

Jezus zei dat zijn ware Kerk zou worden BEWAARD *in de naam* van de Vader — GOD. *Twaalfmaal* is in het Nieuwe Testament de NAAM van deze ene ware Kerk de KERK VAN GOD! Het is GODS Kerk, en Jezus Christus is het leidinggevende, ondersteunende HOOFD ervan!

In vijf passages waar de ware NAAM van de Kerk verschijnt, wordt het gehele Lichaam van Christus — de Kerk als geheel — aangeduid. Wanneer er dus sprake is van de gehele Kerk, met inbegrip van alle individuele leden op aarde, luidt de naam „De KERK (of gemeente) VAN GOD”. Hier volgen deze vijf passages:

1) Handelingen 20:28: de aansporing aan de oudsten is „DE GEMEENTE [of kerk] GODS te weiden”.

2) 1 Korinthe 10:32: „Geefst noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan DE GEMEENTE GODS aanstoot”.

3) 1 Korinthe 11:22: „Of minacht gij zózeer DE GEMEENTE GODS, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt?”

4) 1 Korinthe 15:9: Paulus schreef: „... omdat ik DE GEMEENTE GODS vervolgd heb.”

5) Galaten 1:13: Dit vers herhaalt het vorige: „... ik heb DE GEMEENTE GODS bovenmate vervolgd”.

Wanneer er één specifieke plaatselijke gemeente wordt genoemd, heet de ware Kerk „De Kerk van God” vaak samen met de naam van de plaats. Hier zijn nog vier passages:

6) 1 Korinthe 1:2: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Korinthe is”.

**B C Ca Cl Co Cr Cu F Fe
H I K Mg Mn Mo N
Na O P S Se Zn**

Ons lichaam is samengesteld uit chemische elementen. De meeste daarvan heeft de wetenschap kunnen analyseren. Daarentegen is de kennis over het verstand van de mens verre van volledig. Wat is het essentiële gegeven dat in het laboratorium niet kan worden ontdekt? Het antwoord staat in ons gratis boekje Wat de wetenschap niet kan ontdekken over het verstand van de mens. Schrijf ons om uw eigen exemplaar.

7) 2 Korinthe 1:1: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Korinthe is”.

8) 1 Timotheüs 3:5: Sprekend over een oudste in een plaatselijke gemeente schreef Paulus aan Timotheüs: „Indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor DE GEMEENTE GODS zorgen?”

9) 1 Timotheüs 3:15: „[Gij weet] hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is DE GEMEENTE VAN DE LEVENDE GOD”. Hier is het de Kerk van de levende God.

Sprekend over de plaatselijke gemeenten gezamenlijk, niet in de zin van het ene Lichaam, maar in de zin van het totaal van alle plaatselijke gemeenten, luidt de bijbelse naam „DE KERKEN VAN GOD”. Hier volgen de laatste drie verzen van de 12 die de naam van de Kerk geven:

10) 1 Korinthe 11:16: „... wij [hebben] zulk een gewoonte niet, en evenmin DE GEMEENTEN [kerken] GODS.”

11) 1 Thessalonicenzen 2:14: „Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van DE GEMEENTEN GODS in Christus Jezus, die in Judea zijn”.

12) 2 Thessalonicenzen 1:4: „Zodat wij zelfs over u roemen bij DE GEMEENTEN GODS”.

Niettemin is geen enkele kerk waarlijk de Kerk VAN GOD, tenzij ze GODS KERK is, de Kerk die in alle opzichten op basis van het oorspronkelijke patroon de leer, de praktijken, de organisatie voortzet, de Kerk die wordt geleid door Jezus Christus, maar God de Vader toebehoort, de Kerk die Gods WAARHEID heeft, en die Christus' opdracht vervult door aan de wereld zijn GOEDE NIEUWS van het KONINKRIJK VAN GOD te verkondigen.

En er bestaat slechts ÉÉN dergelijke Kerk!

En die KAN NIET VERDEELD ZIJN. Zij blijft ÉÉN.

In 1 Korinthe 1 werd de apostel Paulus geïnspireerd te gebieden dat in de Kerk „allen EENSTEMMIG” moeten zijn. Er mag geen verdeeldheid zijn in wat wordt geloofd, onderwezen en gepredikt.

Het traditionele christendom

Maar hoe is het met de talloze georganiseerde kerken die zijn ondergebracht in de categorie „christendom”, kerken waarvan sommige miljoenen leden hebben? Deze worden allemaal in Openbaring 17:5 beschreven: „Een geheimenis: het grote Babylon, moeder

van de hoeren en van de gruwelen der aarde.”

Zijn deze kerken dan kwaadaardig?

Niet per se bewust of opzettelijk. De wereld van de mensheid is AFGESNEDEN van God. Satan zit nog steeds op de troon van de aarde en hij volgt qua macht direct na GOD zelf! En de gehele wereld is door Satan MISLEID (Openb. 12:9). Zij die misleid zijn, zijn zich er niet van bewust dat zij misleid zijn. Was dat wel zo, dan zouden zij niet misleid zijn! Zij kunnen volkomen oprecht geloven dat zij gelijk hebben!

Zijn zij verloren? In geen geval! Zij worden eenvoudig NOG NIET GEOORDEELD — zij zijn „verloren” noch „behouden”. Slechts weinig mensen realiseren zich de grootte van Satans macht en de mate van zijn BEDROG!

SATAN is het die kwaadaardig en slecht is. Hij is evenwel een ONZICHTBAAR wezen en een onzichtbare kracht — door sterfelijke mensen kan hij niet worden waargenomen.

Satan is een grote VERVALSER! Hij verschijnt als „een engel des lichts” (2 Kor. 11:13-15). En hij heeft zijn vervalste KERKEN! Zijn dienaren zijn er door hem toe verleid te geloven dat zij „dienaren der gerechtigheid” en van Christus zijn (2 Kor. 11:15; Matth. 24:5).

„Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel... Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken” (2 Kor. 11:3-4, 13-15).

Merk op dat deze misleide maar valse kerken geloven dat zij de ware kerk zijn, en dat hun dienaren „zich voordoen als dienaren der gerechtigheid” — met andere woorden, zij lijken de ware dienaren van Jezus Christus te zijn. En inderdaad kunnen velen van hen volkomen oprecht zijn, daar

zij zelf zijn misleid. Jezus' ware Evangelie van HET KONINKRIJK VAN GOD (Matth. 24:14) kennen en prediken zij echter niet. Evenmin begrijpen zij wat er in dit boek wordt geschreven aangaande de KERK VAN GOD!

Gedeeltelijke waarheid

Veel protestantse denominaties en sommige individuele „geestelijken” citeren bepaalde bijbelteksten, in het bijzonder die betreffende de christelijke levenswijze, het geloof, liefde, etc. op de juiste wijze. Daarentegen negeren zij talloze fundamentele teksten die in dit boek worden aangehaald. Satan schijnt bereid om de misleide mensen delen van de waarheid te laten bezitten.

Zij komen echter in conflict met essentiële waarheden. Gewoonlijk hebben zij niet de juiste naam: De Kerk van God. Evenmin verkondigen zij het koninkrijk van God of weten zij wat het is — dat wil zeggen, zij kennen of verkondigen het ware evangelie van Christus niet. Zij hebben niet Gods bestuur met Jezus Christus aan het hoofd, en met apostelen, evangelisten, herders en andere oudsten. Zij weten niet wat behoud is. Zij kennen niet Gods doel of plan.

Deze dingen bewijzen van slechts één Kerk, een Kerk die veel vervolging en tegenstand heeft ondervonden, dat zij de oorspronkelijke, ware Kerk is. En zelfs deze Kerk had, tot na het jaar 1933, een groot aantal van deze essentiële waarheden verloren. Sinds dat jaar zijn er in de ware Kerk op zijn minst 18 fundamentele en essentiële waarheden hersteld.

Menselijk verstand op zich ontoereikend

Tot nu toe was ik nog niet in staat een heldere beknopte samenvatting te geven van WAT de Kerk precies is en WAAROM zij bestaat.

En WAAROM NIET?

Van nature en normaal gesproken denken de mensen alleen aan en over fysieke en materiële dingen. De mensen beseffen het niet, maar zij zijn AFGESNEDEN van God! Het verstand van de mens kan, tenzij en totdat het de heilige Geest van GOD ontvangt, niet op geestelijk vlak denken, kan geen geestelijke dingen kennen, kan de problemen van de mens, de moeilijkheden, het kwaad of het doel van het menselijk bestaan niet begrijpen.

De KERK evenwel is GODS Kerk. En

de dingen van God zijn een mysterie: niet begrijpelijk voor het natuurlijke, zinnelijke denken. De mensen kunnen dus wel een of ander menselijk idee hebben over wat en waarom de Kerk is, maar dat is niet GODS idee.

God communiceert met de mens in onze tijd door middel van zijn gedrukte Woord, de Bijbel. De werkelijke centrale strekking van de Bijbel is evenwel geestelijk. En het gewone verstand zonder Gods Geest kan niet geestelijk denken of geestelijke kennis begrijpen. Om het een nog groter MYSTERIE te maken herhaal ik opnieuw, dat de Bijbel een soort legpuzzel is, samengesteld uit duizenden onderdelen, die, om begrip te verkrijgen, bij elkaar moeten worden gelegd, „wet op wet, eis op eis... hier wat, daar wat” (Jes. 28:9-10, 13). En om deze geestelijke „legpuzzel” op de juiste manier bij elkaar te krijgen is de toevoeging van de heilige Geest vereist. En zelfs dan is er nog tijd, ijver, geduld nodig. Ik kon de lezer dit „wat en waarom” van de Kerk niet meteen al in zijn geheel en beknopt doorgeven. Ik wil het MYSTERIE volledig onthullen!

Welnu, WAT IS DE KERK?

Waarom de „eerste vruchten”?

Het is dat lichaam dat God speciaal uit Satans wereld roept. Het is een lichaam waarvan de leden voor een zeer bijzonder doel worden geroepen: om te worden opgeleid tot machthebbers en leraars wanneer God begint met het bekeren van de wereld. Om in staat te worden gesteld met en onder Christus de wereld te regeren en te onderwijzen. Het is tevens noodzakelijk dat zij eerst worden omgevormd van menselijke tot werkelijk Goddelijke Wezens, leden van het heilige gezin van God. Dit verklaart waarom zij bij herhaling de „eerstelingen” van Gods behoud worden genoemd (Ef. 1:11; Rom. 11:16; Openb. 14:4). De Pinksterdag heette aanvankelijk het Feest der Eerstelingen, symbool van de kerkleden die worden geroepen en opgeleid voor hun speciale opdracht voorafgaande aan de tijd dat God het behoud zal openstellen voor de wereld. Laten wij heel goed begrijpen dat de tijd waarin God de boom des levens zal openstellen voor Satans wereld nog niet is gekomen. In plaats van de boom des levens voor Satans wereld open te stellen, heeft God bepaalde mensen uitgekozen die waren gepredestineerd om

speciaal te worden geroepen, opdat zij zouden worden opgeleid tot koningen en priesters, die in de hoedanigheid van werkelijk Goddelijke Wezens onder Christus zullen dienen, wanneer God de boom des levens wel voor de hele wereld zal openstellen. Dat zal de tijd zijn dat God, zoals in Joël 2:28 staat, tenslotte zijn Geest op iedereen die leeft zal uitstorten.

De nieuwtestamentische passage die incorrect wordt weergegeven als „Nú is het *de* dag des heils” (2 Kor. 6:2) is een citaat van Jesaja 49:8. In de hebreeuwse en in de griekse tekst staat echter niet het woord *de*. Het werd ingevoegd door vertalers die waren misleid tot het geloof dat het nu voor iedereen de enige dag des heils is.

De waarheid dat de Kerk niet uitsluitend en alleen voor behoud wordt geroepen — niet louter om „het te maken in het koninkrijk”, zoals zovelen het uitdrukken — wordt duidelijk bevestigd in de gelijkenis van de ponden en die van de talenten.

Gelijkenis van de ponden

In de gelijkenis van de ponden (Lukas 19:11-27) wordt Jezus uitgebeeld als de rijke jonge machthebber die naar Gods troon in de hemel gaat om het koninkrijk van God te ontvangen. Aan iedereen in de Kerk gaf Hij een pond, voorstellend een bepaald deel van Gods heilige Geest. Dit illustreert dat wij gedurende het christelijke leven moeten groeien in de Geest, in genade en kennis. Wanneer Christus naar de aarde terugkeert, en reeds het koninkrijk heeft ontvangen en gekroond is, zal Hij de leden van de Kerk bij Zich roepen om rekenschap af te leggen. Degene die het door hem ontvangen deel van de heilige Geest met tien heeft vermenigvuldigd (die in genade en kennis is gegroeid en zich heeft ontwikkeld), zal worden beloond met het bestuur over tien steden. Hij die zich in geestelijke groei en ontwikkeling slechts half zo veel kwalificeerde zal als beloning over vijf steden regeren. Vergeet niet dat wij zullen worden beloond in overeenstemming met onze werken of geestelijke groei, maar behoud is een gift. Maar wat gebeurt er met degene die dacht dat hij het „in het koninkrijk had gemaakt” zonder geestelijke groei en ontwikkeling? Van hem wordt het eerste deel van de heilige Geest afgenomen — hij zal het behoud dat hij ten onrechte meende te hebben verliezen.

HIJ ZAL HET NIET IN HET KONINKRIJK MAKEN! Hij WAS NIET LOUTER VOOR BEHOUD GEROEPEN, MAAR OM ZICH TE KWALIFICEREN teneinde onder Christus in het koninkrijk te regeren en te onderwijzen, wanneer God voor iedereen op aarde behoud zal openstellen. Het is goed op te merken dat behoud niet zal worden opengesteld voor de mensen in Satans wereld. Het zal dan GODS wereld zijn — de wereld van morgen.

De gelijkenis van de talenten (Matth. 25) benadrukt dezelfde waarheid.

Gelijkenis van de zaaier

Ook de gelijkenis van de zaaier en het zaad in Mattheüs 13:1-9. Maar Jezus' discipelen begrepen de gelijkenis niet. Zij vroegen Jezus (vers 10) waarom Hij tot de massa in gelijkenissen sprak. Jezus antwoordde zijn discipelen, die voor een bijzonder doel uit de wereld waren geroepen: „U is het gegeven de geheimenissen van het koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven.” Dit is opnieuw een voorbeeld dat God op dit moment niet de wereld tot begrip en behoud roept. Jezus sprak tot de niet-geroepen wereld in gelijkenissen om de betekenis te verbergen (vers 13). Hij verklaarde de gelijkenissen wel aan zijn geroepen discipelen (vers 18-23). Sommigen die in dit tijdperk van de Kerk worden geroepen horen het Woord van God als het wordt gepredikt, maar zij begrijpen het niet, en wat in hun hart werd gezaaid wordt door Satan weggenomen. Sommigen ontvangen de waarheid als zij wordt gepredikt met vreugde, maar missen diepte van geest en karakter; wanneer er vervolging komt, raken zij geërgerd en keren zich af. Anderen horen en reageren aanvankelijk, maar zijn zo met hun levensonderhoud en met de genoegens van de wereld begaan dat zij geen vrucht voortbrengen — zoals degene dit het ene pond ontving, maar niet groeide in goddelijk karakter en in geestelijke kennis. Maar van de anderen die uit de wereld en in Gods Kerk werden geroepen, brachten sommigen geestelijke vrucht voort in 100-voud, sommigen in 60- en sommigen in 30-voud. Zij worden behouden door Gods vrije genade, maar in het volgende leven in Gods koninkrijk zullen zij worden beloond of posities

met verantwoordelijkheid en macht krijgen in overeenstemming met hun werken.

Dat wil zeggen, in overeenstemming met de door hen voortgebrachte vrucht. En voortgebrachte vrucht betekent meer dan regelmatige bijbelstudie, gebed, kerkbezoek of vrijwillige taken in de kerk. Het betekent „de vrucht van de Geest” zoals uiteengezet in Galaten 5:22-23: het tonen van meer liefde of onbaatzuchtige zorgzaamheid jegens anderen, het groeien in vreugde, dat overstromend geluk is, groeien in vrede met uw eigen familie, met buren, met alle anderen. Groeien in geduld, vriendelijker zijn jegens anderen, goedheid en trouw, evenals nederigheid en zelfbeheersing.

De KERK is dus dat lichaam dat uit Satans wereld wordt geroepen *om te worden voorbereid* op het herstellen, met en onder Christus, van de REGERING van God. Dat zal een tijd zijn waarin Satan zal zijn VERWIJDERD. Het zal een tijd zijn waarin alle mensen die dan leven tot bekering en behoud met eeuwig leven door de heilige Geest van GOD worden geroepen! De KERKLEDEN, die dan onsterfelijk zullen zijn, zullen met Christus REGEREN — zullen het huidige bewind van Satan vervangen!

De KERK is dus het lichaam van uit-geroepen die bij de opstanding de EERSTELINGEN van Gods oogst zullen vormen. Deze oogst is het binnenhalen van fysieke mensen van vlees en bloed, van uit stof samengestelde mensen, die worden omgevormd tot heilige, onsterfelijke GODDELIJKE WEZENS — zij in wie God daadwerkelijk Zichzelf heeft vermenigvuldigd!

Kerk nog vleeselijk

WAAROM heeft God in wijsheid geleidelijk gehandeld, met één stap tegelijk? Weinig mensen beseffen HOE GROOT Gods DOEL is!

De leden van de Kerk zijn, na alle jaren van zondigen, waarbij het leven van God was afgesneden, en ondanks dat zij na een eerste bekering zijn veranderd en Gods heilige Geest hebben ontvangen, nog „zuigelingen in Christus”, nog steeds veel meer vleeselijk dan geestelijk ingesteld.

Laten wij DIT GOED BEGRIJPEN!

Zoals zij in eerste instantie in dit leven wordt geroepen, is de KERK NOG NIET in staat de aarde te REGEREN — met Christus te zitten op de TROON waarop God oorspronkelijk Lucifer

plaatste — nog niet in staat de REGERING VAN GOD uit te voeren.

En daarom heeft God ZIJN REGERING in zijn Kerk geplaatst. Daarom is Gods bestuur in de Kerk theocratisch in plaats van democratisch. Daarom heeft God bestuursrangen in zijn Kerk ingesteld: apostelen, evangelisten, oudsten, zowel predikende als niet-predikende, „totdat wij [in de Kerk] de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Ef. 4:13). Het is geen kwestie van het te hebben „gemaakt in het koninkrijk” na te zijn gedoopt, maar een kwestie van geestelijke groei en ontwikkeling in kennis en in rechtvaardig karakter. Daarom is het bestuur hiërarchisch van vorm: bestuur van GOD aan de top naar beneden, niet van de laagste naar boven. Anders zouden degenen onderaan GOD regeren!

Het is HETZELFDE bestuur waarmee Christus vanaf het begin van het millennium alle volken zal regeren!

En daarom ook heeft Satan dissidenten in Gods Kerk listig beïnvloed om haatdragend en verbitterd jegens Gods regering te worden — waarom sommigen de Kerk hebben verlaten!

De kerken van deze wereld — „het traditionele christendom” — spreken niet over de regering van GOD. Zij zien Jezus niet als de komende wereldHEERSER. Zij verkondigen niet dat Jezus de komende KONING is, maar alleen de Verlosser. Teksten die spreken over Christus als Koning en komende Heerser en over het regeren van het koninkrijk van God negeren en verwerpen zij. En dat wil zeggen dat zij in hun onderwijs en prediking de evangelieBOODSCHAP van Christus VERWERPEN en NEGEREN! Zij leren dat iemand *reeds behouden* is na het „ontvangen” (aannemen) van Christus!

Ik herhaal: de individuele mens die door God wordt geroepen en aan zijn Kerk wordt toegevoegd is, bij zijn aanvankelijke bekering, nog in de verste verte niet in staat MACHT te ontvangen om over de naties te regeren!

Hij wordt een „zuigeling in Christus” genoemd. Hij heeft, als hij in dit voorbereidende menselijke stadium berouw heeft en zich werkelijk bekeert, daadwerkelijk een deel van de heilige Geest van God ontvangen. Zo lezen wij in Romeinen 8:16: „Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.”

Maar wij moeten geestelijk groeien voordat wij in staat zijn te regeren over steden en naties en degenen die zich bekeren te onderwijzen.

Zoals de apostel Paulus zei tot degenen in de Kerk van de eerste eeuw die geestelijk niet groeiden: „Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven. Want toen God aan Abraham zijn beloften deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, zeggende: Voorzeker zal Ik u zegenen en zekerlijk u vermeerderen” (Hebr. 6:12-14).

Wij zijn reeds de verwekte, hoewel nog ongeboren kinderen van God. Evenals in een rechtstreekse vergelijking het embryo of de foetus in de aanstaande moeder *reeds* het kind van zijn ouders is, ook al is het nog niet geboren. Daarom merk ik in het voorbijgaan op dat *abortus MOORD is!*

Dit brengt ons tot een uiterst belangrijk DOEL en gewichtige TAAK van de Kerk!

Vanaf vers 22 van Galaten 4 staat een allegorie over de twee verbonden: het Verbond dat bij de berg Sinaï met het volk Israël werd gesloten en het Nieuwe Verbond dat bij Christus' terugkeer zal worden gesloten. De dienaars in de Kerk zijn niettemin „[bekwame] dienaars des Nieuwen Testaments” (2 Kor. 3:6; *Statenvert.*).

De KERK is een deel van, en een voorbereidende fase op het uiteindelijke sluiten van, het NIEUWE TESTAMENT.

In deze allegorie van de twee verbonden wordt de Kerk „ONZE MOEDER” genoemd — dat wil zeggen, de moeder van de leden van de Kerk.

Let dus op de rechtstreekse overeenkomst. God vermenigvuldigt zich door middel van mensen. Hij schonk ons het vermogen *ons* zelf te vermenigvuldigen. En de menselijke voortplanting is een precieze afspiegeling van Gods GEESTELIJKE VOORTPLANTING!

Menselijke voortplanting een beeld van geestelijk behoud

Laten wij nu zien en BEGRIJPEN hoe de menselijke voortplanting een beeld is van het geestelijke BEHOUD!

Elk menselijk leven komt van een nietig eitje of ovum. Dit wordt in het lichaam van de moeder geproduceerd. Een ovum heeft ongeveer de grootte van een speldepunt. Wanneer het sterk wordt vergroot is er een kleine kern, de

nucleus, te zien. Het ovum heeft, *van zichzelf*, een zeer beperkte levensduur! Sommige artsen en wetenschapsmensen geloven dat het leven ervan slechts omstreeks 24 uur duurt, tenzij het wordt bevrucht door een spermacel van een man.

Er kan menselijk leven aan worden verleend door een spermacel die in het lichaam van de vader wordt geproduceerd. De spermacel is de kleinste cel in het menselijk lichaam: ongeveer een vijftigste van de grootte van een ovum. De spermacel (spermatozoön — meervoud spermatozoa) verenigt zich, als het een ovum is binnengedrongen, met de *nucleus* daarvan. Dit verleent *leven* — fysiek *menselijk* leven — aan het ovum.

Het is evenwel nog geen geboren menselijk wezen. Het menselijke leven is alleen nog maar *verwekt*. Gedurende de eerste vier maanden wordt het een *embryo* genoemd. Daarna heet het, tot de geboorte, een *foetus*. Dit menselijke leven begint zeer klein — ter grootte van een nietige speldepunt — en de spermacel die het voortbrengt is de *kleinste* cel in het menselijk lichaam!

Is het eenmaal verwekt, dan moet het, door middel van de moeder, *worden gevoed* en onderhouden met fysiek voedsel uit de grond. Van deze fysieke voeding moet het groeien, en *groeien*, en GROEIEN — totdat het, na negen maanden, lichamelijk groot genoeg is om te worden geboren. Naarmate het groeit ontwikkelen zich geleidelijk de *fysieke* organen en kenmerken. Spoedig vormt zich de werkelkolom. Er vormt zich een hart dat begint te kloppen. Andere inwendige organen vormen zich. Vervolgens, heel geleidelijk, een lichaam, een hoofd, benen, armen. Uiteindelijk begint er haar op het hoofd te groeien, nagels aan vingers en tenen ontwikkelen zich; de gelaatstreken nemen geleidelijk vorm aan. Na ongeveer negen maanden is de gemiddelde gezonde foetus gegroeid tot een gewicht van omstreeks zes à negen pond, en is gereed om te worden geboren.

Een mens moet door een menselijke vader worden *VERWEKT*. Om te worden *weder* geboren — *opnieuw* te worden geboren, deze maal uit de Geest, uit GOD — moet men eerst worden verwekt door de GEESTELIJKE VADER, de Almachtige God.

De verbazende overeenkomst

Zie nu hoe de verwekking als MENS, de periode van groei, en de geboorte het verbazend identieke TYPE is van geestelijk behoud — van het uit God GEBOREN worden, van het ontvangen van EEUWIG LEVEN in het koninkrijk van God, het GEZIN van God waarin wij kunnen worden GEBOREN!

Iedere volwassen mens is, geestelijk, een „ei” of „ovum”. In dit geestelijke ovum bevindt zich een nucleus: het menselijke verstand met zijn menselijke geest. Dit geestelijke „ovum” heeft, van zichzelf, een zeer beperkte levensduur — vergeleken met het EEUWIGE LEVEN — van gemiddeld zo’n 70 jaar. Er kan evenwel geestelijk, *goddelijk*, *onsterfelijk* leven aan worden verleend door het binnendringen van de HEILIGE GEEST, die direct van de Persoon van GOD de Vader komt. Deze goddelijke Geest van GOD verenigt zich met de nucleus van het menselijke ovum dat de geest en het verstand van de mens is, en verleent ons tevens *de goddelijke natuur* (2 Petr. 1:4). Tot nu toe hadden wij slechts een menselijke, vleselijke of zinnelijke natuur.

Zoals de menselijke spermacel de *kleinste* menselijke cel is, zo beginnen veel pasverwekte christenen met een uiterst *klein* deel van Gods heilige Geest en karakter. Velen zijn in het begin wellicht nog steeds ongeveer 99,44 procent vleselijk! Dat was kennelijk het geval met de leden van de Kerk van God te Korinthe (1 Kor. 3:1-3). De apostel Paulus zei dat hij hen nog steeds met geestelijke *melk* moest voeden, nog niet met volwassen geestelijk „voedsel”. Zeer zeker waren zij nog niet „WEDERGEBOREN”.

Welnu, zoals de fysieke mannelijke spermacel zijn weg vindt naar, en zich verenigt met de *nucleus* in het ovum, zo dringt Gods Geest in en verbindt zich met de geest en het VERSTAND van de mens! Er is, zoals eerder uiteengezet, een *geest* IN DE MENS. Deze menselijke geest heeft zich verbonden met de hersenen teneinde het menselijke VERSTAND te vormen. Gods Geest verenigt zich met *onze* geest en getuigt met onze geest dat wij nu reeds kinderen van GOD zijn (Rom. 8:16). En Gods heilige Geest, die nu in ons VERSTAND met onze menselijke geest is verbonden, verleent aan ons verstand het vermogen om GEESTELIJKE KENNIS te begrijpen (1 Kor. 2:11), kennis die

het fysiek ingestelde verstand niet kan bevatten.

In ons is nu de aanwezigheid van EEUWIG LEVEN — Goddelijk leven — door Gods Geest. In dezelfde zin was het menselijke embryo een reëel menselijk leven dat vooralsnog niet was ontwikkeld. Onsterfelijke geestelijke wezens — uit God GEBOREN — zijn wij echter nog niet, evenals het menselijke embryo nog niet uit zijn menselijke ouder is geboren, nog niets heeft geërfd, nog niets bezit, maar een fysieke ERFGENAAM is (Rom. 8:17). *Indien* evenwel Gods heilige Geest in ons woont, zal God, bij de opstanding, ons sterfelijke lichaam „opwekken” tot onsterfelijke *door* zijn Geest „die in ons woont” (Rom. 8:11; 1 Kor. 15:49-53).

Wij zien nu hoe de verbazende parallel zich voortzet!

Vooralsnog zijn wij geen *geboren* goddelijke wezens. Wij zijn nog niet *samengesteld* uit geest, maar uit fysieke materie. Het goddelijke leven is alleen nog maar verwekt. Dit goddelijke KARAKTER begint zo uiterst klein dat er hoogstwaarschijnlijk niet veel van is te zien — afgezien van het vuur van de vervoering van de geestelijke „romance” dat wij in die „eerste liefde” van de bekering kunnen uitstralen — geestelijk gesproken. Maar wat betreft geestelijke KENNIS en ontwikkeld geestelijk KARAKTER, daarvan is nog niet veel merkbaar.

Het geestelijke embryo

Dus als wij eenmaal geestelijk zijn verwekt, dan zijn wij nog slechts een geestelijk embryo. Nu moeten wij met GEESTELIJK voedsel worden gevoed! Jezus zei dat de mens niet *alleen* van brood (fysiek voedsel) zal leven, maar van IEDER WOORD VAN GOD (geestelijk voedsel)! Dit drinken wij in vanuit de Bijbel! Wij drinken deze geestelijke kennis en dit karakter bovendien in door middel van persoonlijk, intiem, voortdurend contact met God door GEBED, en door christelijk omgaan met Gods kinderen in zijn Kerk. En tevens door van de Kerk steeds onderwijs te ontvangen.

Het *fysieke* embryo en de foetus worden fysiek door de moeder gevoed. Gods KERK wordt „het *hemelse* Jeruzalem” genoemd „en dat is ONZE MOEDER” (Gal. 4:26).

Merk de precieze parallel op! De KERK is de geestelijke MOEDER VAN DE LEDEN. God heeft in zijn Kerk geroe-

pen en gekozen dienaren aangesteld om DE KUDDE TE WEIDEN — „om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam [de Kerk] van Christus, TOTDAT WIJ allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Ef. 4:11-13).

Het is de taak van Christus' ware dienaren (en hoe zeldzaam zijn die tegenwoordig) om de verwekte, maar nog ongebornen heiligen te BESCHERMEN tegen valse doctrines, tegen valse dienaren.

De MENSELIJKE moeder draagt haar ongebornen kind in dat deel van haar lichaam waar zij het best tegen *fysiek* letsel kan BESCHERMEN, en het bieden van die bescherming is een deel van haar taak, evenals het voeden van het ongebornen kind! Zo ook de Kerk: door Christus' dienaren instrueert, onderwijst, adviseert zij en BESCHERMT zij de ongebornen leden tegen *geestelijk* letsel! Wat een FANTASTISCH beeld is de menselijke voortplanting van het geestelijke BEHOUD!

Nu verder! Evenals de fysieke foetus *fysiek* voldoende moet groeien om te worden geboren, zo moet de verwekte christen *groeien* in genade, en in de kennis van Christus (2 Petr. 3:18). Gedurende dit leven moet hij overwinnen, zich in geestelijk KARAKTER ontwikkelen, teneinde te worden GEBOREN in het koninkrijk van GOD! En evenals de fysieke foetus geleidelijk en een voor een de fysieke organen, gelaatstreken en kenmerken ontwikkelt, zo moet de verwekte christen geleidelijk, voortdurend, het GEESTELIJKE karakter ontwikkelen: liefde, geloof, geduld, vriendelijkheid, zelfbeheersing. Hij (of zij) moet leven naar, en een DADER zijn van het Woord van God. Hij moet het goddelijke KARAKTER ontwikkelen!

Tenslotte: onsterfelijkheid!

Vervolgens zal hij op Gods tijd — al kan de persoon intussen sterven — door een opstanding, of door een ogenblikkelijke VERANDERING tot onsterfelijkheid bij Christus' komst, uit God worden GEBOREN, in het KONINKRIJK VAN GOD — want GOD is

dat koninkrijk! Hij is niet langer stof-felijk vlees van de grond, maar samengesteld uit geest, evenals God Geest is (Joh. 4:24).

HOE SCHITTEREND is de WAARHEID VAN GOD!

Maar door zijn lafhartige bedrog heeft Satan DE WERELD MISLEID — heeft hij de mensheid verblind voor het feit dat God dit KONINKRIJK is dat door Jezus werd gepredikt — en voor het feit dat WIJ kunnen worden geboren als geestelijke individuen — als deel van dat goddelijke GEZIN, als deel van het GODDELIJKE KONINKRIJK!

Hoe kostbaar is GODS WAARHEID! God ontwierp de voortplanting teneinde op een fysieke wijze zijn waarheid uit te beelden en ONS VOORTDUREND IN KENNIS TE HOUDEN VAN ZIJN WONDERBAARLIJKE PLAN VAN BEHOUD! □

Op zoek naar vrede

(Vervolg van pagina 6)

geleidelijke erosie van de collectieve geest vergroot onze problemen en dwarsboomt onze inspanningen.”

Als gevolg daarvan zijn wij nu ver-wikkeld in een rampzalige wedloop met de toekomst die wel op een botsing moet uitlopen. De door de mensheid gekozen weg van NEMEN drijft de wereld nu de LAATSTE CRISIS binnen aan het einde van dit tijdperk — een tijd van verdrukking „zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal” (Matth. 24:21).

Het wordt tijd dat wij het harde, kille feit onder de ogen zien: De mensheid die afgesneden is van het contact met de grote Schepper-God *kan en wil* haar geneigdheid tot geweld en vernietiging niet overwinnen. Het ontbreekt de mens aan de wil en de kennis om zijn moeilijkheden en problemen op te lossen. De oplossing voor de problemen van de mensheid — die *geestelijk* van aard zijn — ligt buiten het terrein van zijn competentie. De geschiedkundige feiten staan geen andere conclusie toe!

Maar — er is goed nieuws!

De mensheid zal vrede kennen wanneer de mensen ophouden de *levenswijze* te

volgen die oorlogen veroorzaakt. Gezien de huidige realiteit op onze aardbol blijven de vooruitzichten daarop zeer ver verwijderd. Toch *is* er hoop!

Dit tijdschrift doet geen *voorstellingen* over hoe de wereldproblemen zouden kunnen worden opgelost. Het kondigt al vijftig jaar *aan* hoe ze ZULLEN worden opgelost! Een Hogere Macht zal, om de vernietiging van de mensheid te voorkomen, ingrijpen en ons vrede BRENGEN — ook al moet die vrede ons worden *opgedrongen*! Dat is de kern van de boodschap van Jezus, een boodschap die bijna universeel verkeerd wordt voorgesteld en begrepen — maar die elke maand duidelijk in dit tijdschrift wordt bekendgemaakt!

Weinigen begrijpen dat het evangelie (het „goede nieuws”) van Jezus Christus een boodschap is over een door God ingestelde *wereldregering* die ophanden is. Dat is de *enige* werkelijke boodschap van HOOP voor Zuid-Azië — en voor de wereld!

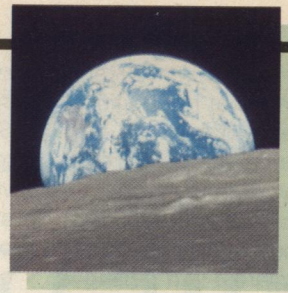
Maar voordat vrede en voorspoed een universele werkelijkheid kunnen worden, moet de mensheid nog een aantal belangrijke lessen leren. Wij moeten eerst gebracht worden tot het punt waarop wij *bereid* zijn te veranderen, bereid zijn om de LEVENSWIJZE te volgen die vrede voortbrengt. De mensheid zal de wijsheid van die levenswijze door schade en schande moeten leren.

De zeven leiders van Zuid-Azië hebben opgeroepen tot een tijdperk van vrede en voorspoed, en er *zal* een dergelijk tijdperk komen — nog in onze tijd! Er *ligt* een schitterende toekomst voor Zuid-Azië in het verschiet! Op de juiste wijze gekanaliseerd zal de energie van dat gebied — een gebied dat rijk is aan hulpbronnen en mankracht, een opslagplaats van culturele en intellectuele rijkdom — tenslotte de armoede en onderontwikkeling van vandaag veranderen in voorspoed en welzijn voor iedereen.

Intussen behoren pogingen in de richting van vrede en samenwerking tussen de volken, hoe onvolmaakt ook, van harte te worden toegejuicht en aangemoedigd terwille van een verbetering van het huidige lot en welzijn van de betrokken volken. En daarom juicht DE ECHTE WAARHEID de recente pogingen van zeven wijze mannen in Dacca toe. □

FOTORECHTEN: Pag. 2-3: Illustratie Randall Cole — PT. Pag. 4-5: Keith Stump — PT. Pag. 7, met de klok mee van links onder: Nogues — Sygma; Baldev — Sygma; Campion — Sygma; Frydman — Sygma; Dorantes — Sygma; PT. Pag. 14, van boven naar beneden: Tom McCarthy; Thode — International Stock; Tom McCarthy. Pag. 15, links: Thode — International Stock; rechts: Ray Hillstrom. Pag. 20: Appleton — J.W. Tynes Co. Pag. 27: Cole — PT. Pag. 28, links: J.P. Laffont — Sygma; rechts: Finch — PT. Achterpagina, van boven naar beneden: Monte Wolverton — PT; Campion — Sygma; Scott Smith — PT.

Inzicht in wereldgebeurtenissen en stromingen

Hoe zwaar is een aardbeving?

Een van de gangbaarste methoden om de kracht van aardbevingen vast te stellen is met behulp van de schaal van Richter zoals die in 1935 werd opgesteld door Charles F. Richter. Deze z.g. magnitudeschaal geeft de hoeveelheid energie weer die in het centrum van een aardbeving vrijkomt. Elke stijging met 1

punt op deze aan de bovenzijde „open” schaal staat voor een 10 maal zo sterke bodembeweging. Zo is bijv. een beving met het getal 5,0 tienmaal zo sterk als een beving van 4,0.

Volgens het Nationale Aardbevingen Inlichtingen-centrum van de Amerikaanse Geologische Dienst in Denver (Colorado) hangt de schade die door een aardbeving wordt aangericht in belangrijke mate af van de geologische formaties in het betreffende gebied. De grafiek draagt dus een

algemeen karakter.

De aardbeving die in september 1985 de stad Mexico trof, richtte voor meer dan 11 miljard gulden schade aan. De beving, met

een waarde van 7,8 op de schaal van Richter, demonstreerde de verwoestende uitwerking van een „zeer zware” aardbeving op een bevolkt gebied. ■

Borstvoeding

Moedermelk bevat meer dan 200 verschillende stoffen, waarvan een aantal een ziekteverwekkende werking heeft. De antistoffen van de moeder worden via haar melk aan haar kinderen doorgegeven. Naar het schijnt biedt menselijke melk zelfs enige bescherming tegen ziekten waartegen de moeder zelf geen immuniteit heeft ontwikkeld.

Cholera, die in de Derde Wereld een van de belangrijkste doodsoorzaken van kinderen onder de vijf jaar vormt, kan bij jonge kinderen voorkomen worden door de antistoffen die met de moedermelk worden doorgegeven. Ook schijnt moedermelk parasieten in het spijsverteringsstelsel te bestrijden en dood door leverziekte te voorkomen. Deze ziekteverwekkende eigenschappen zijn van groot belang in landen waar zowel medicijnen als ziekenhuisfaciliteiten duur en schaars zijn.

Een UNICEF-rapport van 1983 waarschuwt dat in de Derde Wereld zuigelingen die met de fles worden grootgebracht een drie- tot vijfmaal zo grote kans op

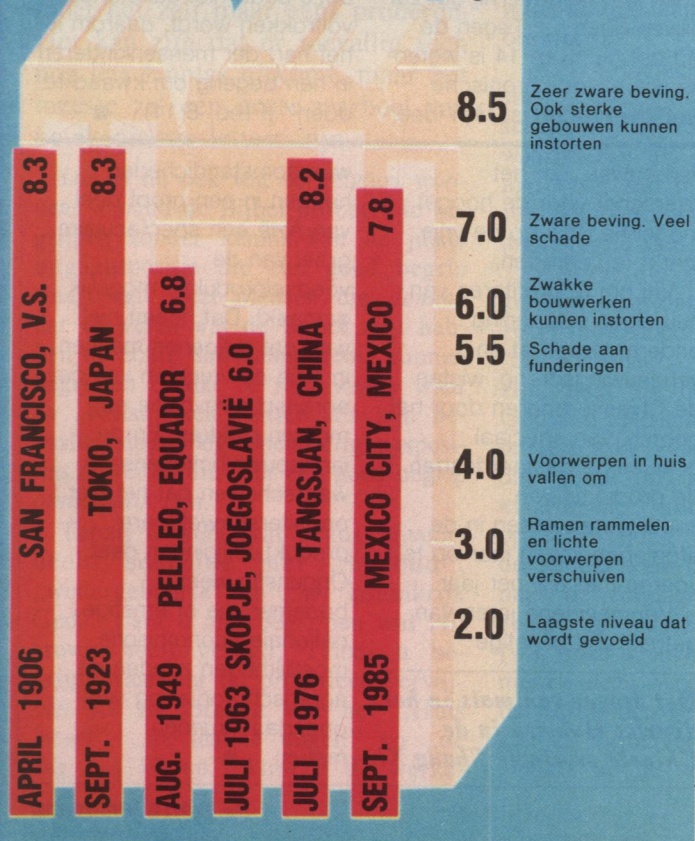
ondervoeding lopen als baby's die borstvoeding ontvangen.

Een ernstig probleem met de in de handel verkrijgbare babyvoeding doet zich voor wanneer de moeder niet in staat is de aanwijzingen op de verpakking te lezen. Daar komt bij dat in veel landen de kwaliteit van het water dat aan de inhoud moet worden toegevoegd, op zijn zachtst gezegd dubieus is.

Ook de prijs kan een onoverkomelijk obstakel vormen. Op Barbados deed 75 procent van de op een bestaansminimum levende vrouwen die hun baby's niet zelf de borst gaven, drie weken met een blik voeding dat maar voor vier dagen was bedoeld, aldus de conclusie van een in het UNICEF-rapport aangehaald onderzoek. Daar komt bij dat koemelk bij sommige baby's ernstige spijsverteringsstoornissen kan veroorzaken.

In de Filippijnen banden men in het ziekenhuis van Baguio twee jaar lang alle flesvoeding uit, en verving deze door borstvoeding, om zo de betekenis van moedermelk voor de gezondheid van zuigelingen vast te stellen. De zuigelingensterfte daalde

MAGNITUDES OP DE SCHAAL VAN RICHTER
Potentiële schade in bevolkte gebieden

met een verbazingwekkende 95%, en vanaf het begin van de proef trad een verbetering van de gezondheid van de baby's op.

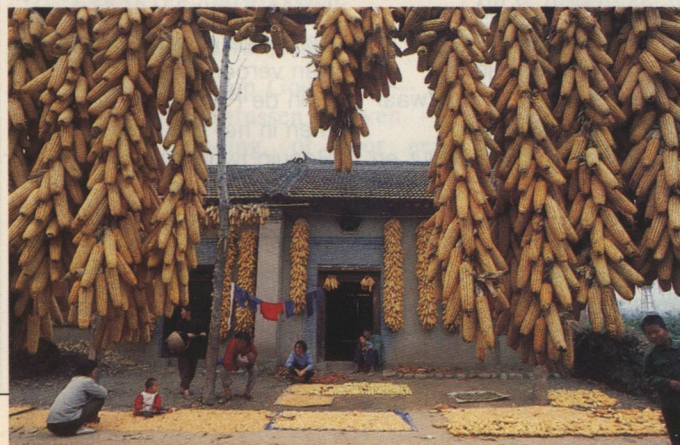
Een ander voordeel, dat in het bijzonder voor de Derde Wereld van belang is, is dat borstvoeding het herstel van de vruchtbaarheid na een geboorte kan vertragen. „In oude tijden was algemeen bekend dat een vrouw die een baby zoogde, weinig kans liep in die periode

zwanger te worden”, schreef R.V. Short in *Scientific American*. De toenemende gewoonte om van borstvoeding af te stappen „heeft in veel ontwikkelingslanden ernstige gevolgen gehad voor het tempo van de bevolkingsgroei”. Zo is bijvoorbeeld de scherpe stijging van het geboortecijfer in Kenia rechtstreeks toe te schrijven aan een verkorting van de lactatieperiode. ■

Azië's verrassende overschotten

Westerse functionarissen realiseren zich meer en meer dat voorheen door honger geteisterde landen opeens concurrenten zijn geworden op de wereldgraanmarkt. India, Thailand, Indonesië en China beschikken nu over dermate omvangrijke graanoverschotten dat zij zelfs opslagproblemen hebben.

Een voorbeeld van een agrarische omwenteling levert China. In 1984 vormde China's graanoogst van 407 miljoen ton het record van alle tijden in onverschillig welk land. De tweede plaats was dat jaar voor de V.S., met een graanoogst van 312 miljoen ton, een der grootste uit hun geschiedenis. De Sovjet-Unie produceerde niet meer dan de helft van die hoeveelheid.

Tussen 1979 en 1984 verdubbelde alleen al de Chinese tarweproduktie van 41 miljoen ton tot 87 miljoen ton. De Chinezen, die 115 miljoen hectare met graan beplant hebben, verbouwen nu meer dan tweemaal zoveel graan als de Sovjets op 120 miljoen hectare.

Bij het aanbreken van dit decennium maakten de Chinezen een eind aan hun communes als economische systemen en begonnen zowel prijsverbetering als produktieverhoging aan te moedigen. En daarmee werd een echte agrarische explosie uitgelokt. Onder het in 1981 door de Chinese leiders ingevoerde „systeem van verantwoordelijkheid” mochten landbouwers op gezinsgrootte afgestemde boerderijen huren, waarop zij, na een bepaald deel van de produktie tegen een vastgestelde prijs aan de staat te hebben verkocht, alles wat zij maar wilden voor zichzelf mochten

Straf de jeugd-delinquent

Onderzoekers van de Universiteit van Pennsylvanië hebben nieuwe betekenis gegeven aan het oude gezegde: „Wie zijn kind liefheeft, spaart de roede niet.” De studie van de levensloop van iedere delinquent die in 1958 in Philadelphia werd geboren en daar van zijn tiende jaar tot de volwassenheid woonde, bracht aan het licht dat bijna de helft van de jongeren die vier ernstige misdrijven hadden begaan, zelfs niet voorwaardelijk was veroordeeld, laat staan ingesloten. Andere studies hebben aangetoond dat 80% van de jeugdige recidivisten opgroeide tot volwassen „gewoontemidadigers”. Dit was voor een der onderzoekers, Paul E. Tracy, aanleiding tot de uitspraak: „Waar het op neerkomt is dat wanneer je het kind straffeloos laat doen wat hij doet, hij dat zal blijven doen... Tegen de tijd dat hij 13 of 14 is weten wij wie hij [de chronische wetsovertreder] is. Mijn idee

verbouwen, om het overschot voor de hoogst mogelijke prijs op de vrije markt te verkopen.

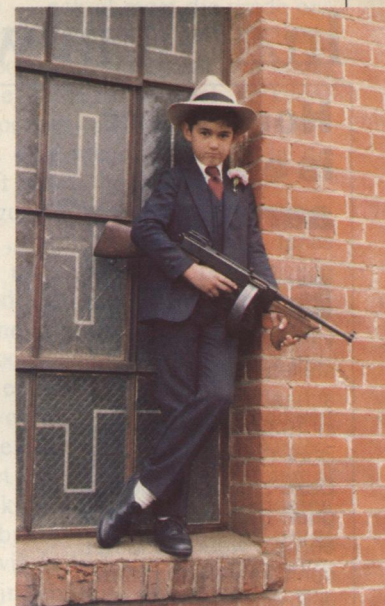
Vrij om te profiteren van hun eigen inspanning, ondernemingslust en vernieuwingsdrang, wisten de Chinese boeren door het gebruik van speciaal gekweekte bastaardzaden de produktie van voedingsgewassen in de afgelopen zeven jaar op te voeren met 8% per jaar.

Verscheidene jaren van betrekkelijk gunstige

Het drogen van mais in het district Huhsien in de Chinese provincie Shang Xi.

is, laten wij tijdig iets aan hem doen en niet wachten tot hij volwassen is.”

De resultaten van dit Amerikaanse onderzoek hebben geleid tot een nieuwe roep om zwaardere straffen en krachtiger optreden tegen jeugdmisdaad. Maar heel

lang geleden werd hierop reeds aangedrongen: „Omdat het vonnis over de boze daad niet aanstands voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen” (Pred. 8:11). ■

weersomstandigheden hebben in een groot deel van Azië een spectaculaire groei van de voedselproduktie mogelijk gemaakt. Dat neemt niet weg dat miljoenen mensen in Azië de vruchten van de agrarische revolutie nog moeten plukken. En de landbouwfunctionarissen waarschuwen dat het hier om uiterst kwetsbare produktiestijgingen gaat. Ongunstig weer, bodemerosie of ernstige nationale economische moeilijkheden zouden de agrarische opleving snel ongedaan kunnen maken. ■

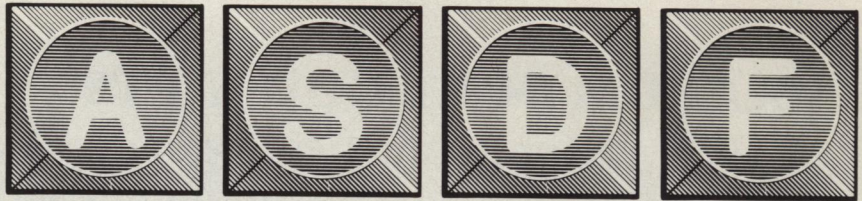
Zoals de meeste schrijvers kan ik typen. Redelijk snel maar niet erg nauwkeurig. Dan geef ik het manuscript zonder er verder iets aan te doen aan mijn secretaresse Linda, die er op haar tekstverwerker iets moois van maakt. Linda is typiste van beroep, ze werkt snel en nauwkeurig, zonder één blik op het toetsenbord. Het geheim is, zegt ze, een goed begin, dat wil zeggen met de vingers op de zogenaamde basistoetsen. Op een standaard schrijfmachine zijn dat de A, S, D, F en de J, K, L en -. Als je met je vingers in de juiste uitgangspositie begint, dan vind je alle andere toetsen zonder te kijken.

Zo nu en dan probeer ik op die manier te typen. Ik merk dan dat het werkt, voor een tijdje. Op een gegeven moment raken mijn vingers van de basistoetsen en het gaat mis. Als alleen al de vingers van één hand van de basisrij af raken, dan ontaardt al de zin in zoiets als foetsem os gezpmd. U moet het zelf maar eens proberen. Het kan zijn dat er toevallig toch nog iets zinnigs uitkomt, maar het meeste zal een grote warboel van betekenisloze letters zijn.

Dat is nu ook wat er gebeurt wanneer iemand de Bijbel probeert te begrijpen zonder kennis van de juiste uitgangspositie die een goed begrip waarborgt. Veel mensen die *denken* dat ze weten wat de Bijbel zegt hebben de echte boodschap nooit kunnen begrijpen omdat ze niet weten waar de „basistoetsen” zitten. Er zijn bepaalde sleutelbegrippen, uitgangsposities en feiten die voor een goed begrip *onmisbaar* zijn.

Tenzij u weet wat Jezus bijvoorbeeld bedoelde met „behoud”, „wedergeboorte” en „het koninkrijk Gods” kunt u niet begrijpen wat Hij erover heeft gezegd. Tenzij u begrijpt waarnaar de profetieën verwijzen als ze spreken van het „Huis Israël”, „de laatste dagen” en „de dag des Heren”, kunt u de werke-

Even gemakkelijk als

John Halford

Men weet dat typen niet moeilijk is als men de juiste uitgangspositie kent; welke uitgangspositie maakt de Bijbel gemakkelijk te begrijpen?

lijke inhoud van de profetieën nooit bevatten.

Wat misschien het allerbelangrijkste is, zolang u Gods doel met het scheppen van de mens en de manier waarop Hij dit doel ten uitvoer legt niet kent, zult u op zeer warrige leerstellingen uitkomen. Dat is in de huidige wereld dan ook gebeurd.

Mensen die zich christen noemen geloven vast dat de Bijbel leert dat ze na hun dood naar de hemel gaan (of eventueel, degenen die slecht zijn, naar de hel). Ze geloven dat God een drieëenheid is en dat ze een onsterfelijke ziel hebben. Ze denken dat Jezus al het vlees rein verklaarde. Ze weten zeker dat Jezus op een vrijdag is gekruisigd en dat de sabbat van het Oude Testament naar de zondag werd verzet omdat Jezus op paaszondag is opgestaan (wat niet klopt). Tal van theologen menen deze overtuigingen in de Bijbel te hebben gevonden. Ze doorzoeken de bijbelverzen, maar met hun vingers op de verkeerde toetsen.

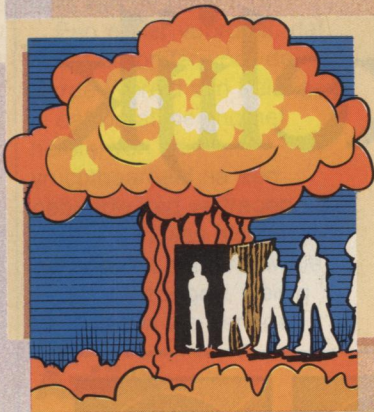
Wanneer u dezelfde passages vanuit de juiste uitgangspositie bestudeert ontstaat een heel ander beeld. Het is een samenhangend, stimulerend, uitdagend en inderdaad groots beeld — totaal verschillend van wat de meeste godsdiensten vandaag de dag doorgaans leren.

Wij willen u helpen om uw handen in de juiste uitgangspositie te krijgen. Wij reiken u de juiste uitgangspositie aan om de Bijbel te leren kennen. Om die reden heeft Herbert W. Armstrong zo veel moeite gedaan om zijn boek *Mystery of the Ages* nog voor zijn dood af te krijgen. Daarom ook publiceren wij dit boek in afleveringen in DE ECHTE WAARHEID. Zorg dat u de aflevering van deze maand niet mist en blijf *Mysterie der Eeuwen* de komende maanden lezen.

U zult merken dat de boodschap van de Bijbel tot leven komt en betekenis krijgt op een manier die u nooit eerder heeft gezien. □

IN DIT NUMMER

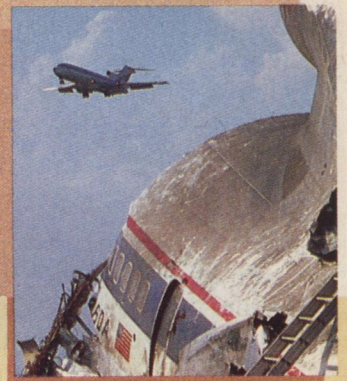

DE ATOOMCLUB: VRIJWEL IEDEREEN KAN LID WORDEN

Vandaag worden wij geconfronteerd met het spookbeeld van onevenwichtige landen die bezig zijn zich van een nucleair potentieel te voorzien.

WAAROM DOET GOD NIETS?

In 1985 verloren bij vliegtuigongelukken meer mensen het leven dan in enig ander jaar. Waarom voorkomt God dit niet?

DE WETENSCHAP TWIJFELT AAN DARWIN

De nieuwe critici van Charles Darwin behoren tot de meest gerespecteerde aanhangers van evolutie.

ZEVEN WIJZEN OP ZOEK NAAR VREDE

Waarom ging een recente gebeurtenis van historisch belang onopgemerkt aan de Westerse pers voorbij?